وزارت آموزش پرورش توانا بو د مرکه وانا بو د

تحاف اسى جهارم وتسان

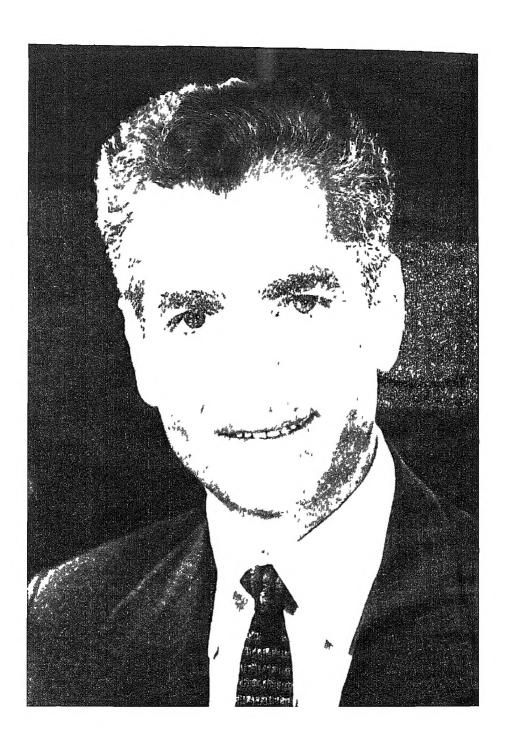
ایر کتاب دارای راهیمای تدریس است

حتّ چاپ محفوظ است

With the same flut

The house Emberg

New Odhi

أليف:

دکتر رهرا حالمري

لیلی ایس (آهی)

ىقّاشىار

محمدرمان رماسی پرویر کلاستری مورالدّین رزّین کلک

در سال ۱۳۲۶ به فرمان ساهشاه آریامهر، سازمان شاهنشاهی حدمات احتماعی بشکیل یافت و اساسیامهٔ آن به اجرا گذارده شد طبق به «ب» از سومین ماده این اساسیامه کمک به فرهنگ و مناعدت به دانش آموران و دانشجویان مسعد کشور از حمله مقاصد سازمان بشمار آمد

برای ایکه بیران به فرهنگ کشور کمکی مهم و مؤثر معمول داشت، به پیروی از علاقه و بوجه شاهنشاه به بعملم بعلمات انتدایی و بیاستوادشدن مردم و به اینکار والاحصرت شاهنجت اشرف بهلوی بیاب ریاست عالمه، سازمان ساهنشاهی تصملم گرفت که کمانهای دوره چهار ساله ابتدایی را بطریقی مرعوب و مطلوب چاب کند با منان دایش آموران سراسر کشور برایگان بورنع گردد

اسکی سی از مداکره با وزارت آموزش و پرورس برای سال تحصیلی حیاری همیهٔ کست چهار ساله استدانی و روش سدریسهای مربوط از طرف سازمان طبع و برای بوریع در دستانهای سراسر کشور به احسار وزارت آموزش و پرورش گذارده سده است بدس طربی به امر مبارك شاهشاه آریامهر در راه حدمت به فرهنگ کشور قدمی بسیار بررگ برداشیه شده که باکیون بطری بداشیه است و مبلماً باثیر شگفت آن از بطر ارباب بصیرت یوشده بحواهد بود سازمان شاهشاهی حدمات احتماعی طی چید سالی که از ایجاد آن میگذرد باسسایی در کشور بوجود آورده و اقداماتی معمول داشته است که مهمورس آنها فهرست وارد دکر می شود

۱ _ آمورشگاه عالی يرسماري اشرف پهلوي _ مهران

۲ _ آمورشگاه حرفهای رصا یهلوی _ بهران

٣ _ بحس درمان كچلى _ بهران

۴ _ بحس پرتوشیاسی (عکس برداری) _ بهرال

۵ ـ بحش حراحي موابح و حوادب سمارستان سما ـ بهران

ع ـ يسح شعبه كمك به مادران و كودكان در بهران و هصاد و هشت شعبه در شهرسانها

۷ _ درمانگاه و ناهار حوری نبگاه اشرف در سر آسباب دولاب _ بهران

۸ ـ ساحیمان دو حوالگاه برای دانشجوبان در کوی دانشگاه و کمک به ساحیمان حوالگاه دحیران ـ بهران ۹ ـ سارستان رصا پهلوی (رامسر) ـ بیمارستان بکوئی (وم) ـ سمارستان رصا پهلوی (رامسر) ـ بیمارستان بکوئی (وم) ـ سمارستان رصا پهلوی (بحریش)

۱۰ ـ صدو سي درمانگاه در نقاط محملف كشور كه در آنها دارو و درمان براي همه رانگان است

۱۱ ــ درمانگاه درمان براحم در درفول

۱۲ _ برداحت کمک هریمهٔ محصل به عدهای از دانس آموران و دایشجوبان ـ سراسر کشور

۱۳ ـ کمکهای بقدی و حسی و دارویی به موسسات حبربهٔ دیگر ـ سراسر کشور

۱۴ _ کمکهای بقدی به موسمات فرهنگی و برستی

۱۵ ـ اینجاد کارخانهٔ داروساری سگاه حبریه دارویخش برای بهههٔ داروی مرعوب و ارزان در داخل کشور

سارمال ساهساهي حدمات احتماعي

درسهایی که در ایل کتاب میحوالید

صفحه	يام درس
1	١ _ سام حدا
۴	۲ _ سـگــيشت و گورن
٨	٣ _ حشن مهر گان
١٢	۴ _ دلایل قوی
18	۵_حسگل(۱)
Y 0	۶_حىگل(۲)
75	۷ _ محمّد ر کریّای راری
7.	۸_دهقاں و گــحشک
٣١	۹ _ رور حاله
49	۱۰ ـ وريةبرداران
44	۱۱ _ هر که بامش بیش، برفش بیشتر
۴۱	۱۲ ــ ایران
40	۱۳ _ افسالهٔ افریقایی
49	۱۴ _ بامه ای از آبادان (۱)
٥٣	۱۵ _ بامه ای ار آبادان (۲)
۵۸	۱۶ ـ بايوي فايوس بەدست
84	۱۷ ــ موره

بامضا

ای نام تو بترین سبرآغاز بی نام تو نامه کی کنم باز
ای یا دِتو مونسِ روانم بر زبانم
بهم تصیّهٔ نانمودهٔ دانی بهم نامهٔ نانوسته خوانی
از ظلمتِ خود را بیم و ه
با نور خود آمشناییم و ه

« نطٺ مي »

کلمهها و ترکیسهای تازه :

روارم = مرا موقق کی که تو را بسیاسم روارم = حارم، روحم طلمت = تاریکی ، در ایسجا مقصود باداری است موسس = همدم بایموده = ستان داده بشده، آشکار بشده

پرسش:

۱ _ این شعر ار کیست؟

درسهایی که در ایس کتاب می حواسد

صفحه		ىام درس
44		۱۸ ـ سعدی
٧٨	افرمان و مادر	۱۹ ـ حواں ـ
۸۰		۲۰_حکایت
٨٢		۲۱ ـ تلمی
18	گىح	: ۲۲ ـ ربح و
۸۹	حور شیـــد سر ح	۲۳ ـ شير و -
94	سگ	۲۴ _ گرگ و
98	به شیرار ۱ ـ حبر حوش	۲۵ ـ سفری
00	٢ ـ تحتحمشيد	_ 48
108	۳ ــ ياياں سفر	- ۲۷
1 : 9	ىارىد	۲۸ ـ داستان
110	چیسی (۱)	۲۹ _ افسانة
170	چیسی (۲)	٣٠ _ افسانة
179	رال وسيمرع ١ ـ بديبا آمدن رال	۳۱ ـ داستان
179	۲ – سیمرع	
146	۳ ـ بار گشت به بردیدر	

سنگ پشت و گُوزن

در یکی ار رورهای گرم تابستان، در دلِ حمگلی حرّم، گورلِ تسد یایِ تیر شاحی به سمگییشتی کسدرو رسید و گفت «دوست بیجارهٔ من، دلم به حالت می سورد که یاهایی کوتاه داری و یوششی به این سمگیمی را بر یشت می کشی حتماً بسحتی حرکت می کمی و اگر بحواهی تاکمار آن چشمه بروی رمان دراری طول می کشد و حسته و مایده می شوی »

سنگییست گفت «گرچه تو یاهایی طریف و بلند داری و برد همه کس به چانکی مشهوری ولی من حاصرم که با تو مسابقه بدهم و یقین دارم که پیروز خواهم شد »

گورن ریسا حمدهای کرد و گفت «تو با این شکل و وصع می حواهی با من مسابقه بدهی ؟ »

سگیست راه باریکی را در میان درحتان بشان داد و گفت

«ار این طرف می رویم تا به آن چشمه برسیم » گورن حود یسد قبول کرد هر دو براه افتادید گورن با چانکی از روی بوته ها می حست و هر لحطه بر عرورش افروده می شد امّا سنگ یشت آهسته به دسال او می آمد چیری بگدشت که گورن از دور چشمه را دید و با حده ای سنگ یشت را صدا رد و گفت «دوست عریر، من با یک حیر دیگر به مقصد می رسم و سرای کسی را که با من هوس مسابقه دادن کرده

۷ _ مقصود اربیت سوم، این سعر چیست؟ ۳ _ بطامی در این سعر ار حدا چه حواسته است؟

تكليف شد اوّل:

۱ - ار روی این درس یک بار با حطّ حوس بنویسید ۲ - کلمه های هم معنی با این کلمه ها را بنویسید, حدا ، آعار ۳ - درس را با صدای بلند بحوانید

تكليف شب دوّم:

۲_این شعر را حفظ کنید

است حواهم داد » همور سحمت تمام شده مود که مدول توخه به پیش روی حود حیری مرداشت، ولی شاحهای ملمدش در شاحههای درحتی کهن گیر کرد میجاره هرچه کوشید متوانست حود را آراد کمد

سگیست به گورن رسید و از ریرِ یاهای بلند و کشیدهٔ او گذشت و به چشمه رسید از کنار چشمه رفیق گرفتار خود را صدا رد و گفت «ای دوست ریبای من، برای موفقیّت تنها حست و خیر کافی بیست، بلکه باید دقیق و عاقبت اندیس بیر بود امیدوارم که از این پیشامد یند مفیدی گرفته باشی و از حود پسندی و

۳۔ ساراین طرن . . .

۴ - گوزن خودسند . .

ه ۔ گوزن به چاکی از روی بوته یا . . .

ع - سنگ سبت است به دنال او . .

۷۔ محکوزن از وورحشمہ را . . .

۸ - سنگ پشت ازریر ما یای ظریف و شیده کوزن ۸۰۰

۹- برای موفقیت باید . . .

۱۰ ما بایدار خود کیپ ندی وثبا بردگی . . .

تكليف شب دوّم:

- ار دوی هر یک ار ایس کلمه های هم حانواده یسح بار سویسید حال ، احوال طرفی ، معرور مقصد، حال ، احوال معرور مقصد، مقصود، قصد ،

- هریک ار این کلمه ها را در حمله ای نکار سرید عاقبت اندیش ، کهن ، نرّم ، وقیق ، موقعیت

کلمهها و ترکیسهای تاره .

عاقبت الدیس= کسی که ییش از شروع به کار دربارهٔ آن کار و بتیجه های آن فکر می کند

مقصد = حایی که قصد داریدیه آیجا برسید

پرسش:

تكليف شب اوّل:

ر آن بقش شده بود برسر مي گداشتند و بارِ عام مي داديد

چهه باغ زعفِرانی گشت گونهٔ برگ اَرغَوانی گشت دورتان ترک بوتان گفت ند جشن نور وزمه کانی گشت گشت کشت گرخ در دوی ، روی نبیسان کرد بیش گرفت باغبان راه خانه پیش گرفت بیش گرفت بیش گرفت بیش شدن راغ باغبان راه خانه پیش گرفت

« شعرنا ازادیب صابر »

کلمهها وترکیسهای تازه ۰

ىار = احاره

بارعام = احارهای که به همه داده می شدتا به حصور شاه برسید

ىعرا =ىيعراى، اصافه ك

ىوستان =ىاع

سداد = طلم، ستم

ييشه = كار، شعل

ترك گفتىد=ترككردىد، رهاكردىد

حشن مهرگان

در ایران قدیم هر رور ار ماه اسم حاصی داشت متلاً رور اوّل ماه «هرمرد» نام داشت و رور دوّم ماه «بهمن» حوالده می شد هرگاه که نام ماه نام رور یکی می شد، ایسرانیان آن رور را جشن می گرفتند

کلمهٔ «مِهر» یا «میترا» به معنی حورشید و دوستی است، و بام یکی از خدایان بزرگ آریاییها نیر بوده است میترا در عهد رزدست فرشتهٔ بگهان راستی و درستی و دشمن دروع شمرده می شد رور شایر دهم ماه به بام این فرشته یعنی «مهر» بامیده می شده است پس رور مهر از ماه مهر را ایرانیان حشن می گرفتند و این رور را «مهرگان» می بامیدند شاعری گفته است

روز مِبروماه مهروحش فرّخ مهرگان مهرنفرای نگا رِمهر جبر مهر بان

جس مهرگال یس ار بورور مهمترین حس ایرانیال بوده است و جانکه حس بورور در اوّل بهار برگرار می شد، حس مهرگال بیر در آعار یاییر بر یا می گست می گویند که در این رور فریدون بر صحّاك سِتَمكار چیره شد و او را در کوه دماوند ریدانی کرد و مردم را ار بیداد و ستمگری او رهانید

شاهان ساسانی در حسن مهرگان تاحی را که صورت خورسید

د ۔ فصل سر گراری

آكليف شب دوّم:

۱ - ار روی هر یک ار ایس کلمه های هم حامواده سه مار سویسید فاص ، محصوص ، خاصه ، مخصوصًا سسیاسخراری ، برگزارگردن ستم، ستدیده ، شکر، شکار .

۲ - هریک ار ایس کلمه های هم معنی را در حمله ای سکار سرید پهره ، صورت - بهان ، نهان ، نهان ، ناپید - آعاز ، مشسروع - مهر ، مجنت ، مهرانی .

۳ - ار روی شعرهای این درس یک بار بمویسید

چهر = چهره، صورت

چيره شد = عالب شد، پيرور شد

حاص =محصوص

ستمكار =طالم

صحّاك = يكى ار يادشاهان داستاىي شاهمامه

عهد = رمال، دوره

گونه = چهره

ىگار = دوست حويرو

پرسش:

۱ - چرا ایراسیان قدیم رور شامردهم مهر را حش می گرفتمد؟

۲ - اکمون در رور مهر گان چه حسمي سر گر ار ميسود؟

۳- «مهر » یا «میترا » چه معیهایی دارد؟

۴ ـ ساسر تاریح داستاسی ایرال در رور مهر گال چه اتّعاق مهمّی افتاده

، است ۶

تكليف شب اول :

۱ ـ دو حش مهر گال و مورور را ار ایس لحاط مقایسه کمید

الف ـ حِكُوركي بيداس آمها

ب _ مراسم باستابي

ح-مراسم كنويي

ار ایمگونه براعها در دنستان دیده نسود اگر شما در اینحا طرر رفع احتلاف را یاد نگیرید حدای با کرده از آن کسانی خواهید شد که بر سر موضوعی کوچک حنحال راه می اندازید و به هم دشام می دهند و گاه کار را به حاهای سخت می کشانید »

«فررىدان من هميشه بحاطر داسته باشيد كه هر احتلافي قابل حلّ است فقط بايد صبر داشت و با متابت و دليلهاي محكم طرف را قابع كرد »

کلمههای تاره:

اعصا = عصوها ،اعصای دادگاه یعیی کساسی که دادگاه ارآبها تشکیل می شود

يـر حاس= درستي

ححّت = دليل

دشيام = باسرا، فحش

رفع = ير طرف كردن

قاىع =حرسىد

متالت =سگیمی و وقار

مشاحره = سراع کردن

معبوی = معبی دار ، یا معبی

ىراع =حىگ وحدال ، كشاكش

١٣

د لایل قومی بایدو معنوی نه رگهای گردن به محبّت قوی « معدی »

عدّهای ار دانش آموران در حیاط دنستان هیاهوی نسیار نیا کرده نودند ناظم دنستان آهسته به این عدّه نردیك شد نیخهها جنان سرگرم نودند که ناظم را ندیدند

دو مهر ار شاگردان می سر موضوعی احتلاف داشتمد و کار این احتلاف مه مشاحره کشیده مود دو رقیب ما صورت مرافروحته مه هم یرخاش می کردند و سحمان درشت می گفتمد شاگردان هم مه دو دسته تفسیم شده مودمد و هر دسته از یکی طرفداری می کرد

ساطم دستان مدّتی ایس مسظره را تماشا کرد، بعد بگاهی به ساعت ابداحت به صدای رنگ همهٔ دانش آموران صف بستند و همینکه ساکت شدند باطم چیس گفت «الآن شاهد منظرهای بودم که مرا بسیار متأتر کرد معلوم می شود که شما هنور راه حل کردن احتلافات را بمی دانید مگر چند روز پیش خودتان دادگاهی برای رفع اینگونه احتلافها تشکیل بدادید و اعصای آن را بیر انتخاب بکردید؟ مگر بنا بنود که برای حل هر احتلافی که بتوانستید آن را دوستانه حل کنید دادگاه تشکیل بدهید؟ پس چرا هنور در گوشه را دوستانه حل کنید دادگاه تشکیل بدهید؟ پس چرا هنور در گوشه و کنار دستان مشاخره بریا می شود؟ می انتظار دارم که دیگر هر گر

- اد روی هر یک اد ایس کلمه های هم معنی سه مار سویسید بها مو ، مجال ، غوعا - طرز ، روشس ، طریقیه ،

تكليف شب دوّم .

نوشته های ریر را ندقت نحوانند و معلوم کنید که کدامیک حمله است و کدامیک نیست

ار روی حمله ها یک بار بمویسید

ا۔ عدّہ ای ار داشش آموران

۲- بیخه ایمیابهوی سیار ساکرده بودند .

۲ ۔۔ صورت دورقیب

۴- اَسابِ بِلَدِكْرِيرِخاش مِي كروند .

۵- مبرد است باش!

ء۔ چند رقیقہ میں

٧- پس جرا ہنوز مشا حرہ می کینید؟

۸ - شماازگسایی

۹- ایرانیان قدیم

١٥ - جش مركان جشى است باسستانى .

ــ ار روی هر یک ار این کلمه های هم حامواده سه مار معویسید

اختلات بمخلف ، مخالعت ، مخالف ـ "فانع ، قياعت (حربندي) - رقيب ، رقابت

(جمیشمی) مناتر، ناتر، اثر منظره ، ناظر،منظور .

پرسش ۔

۱ ـ چرا بچه ها باطم را بدیدند؟

۲ _ با صورت برافروحته يعيي چه ۴

٣ ـ چرا باطم به ساعت حود بگاه كرد؟

۲ _ شاگردان این دنستان برای رفع احتلافات شدید خود به کما مینایست رخوع کنند؟

۵_اعصای دادگاه درستان را چه کساسی باید استحاب بکسد؟

ىه ايى نكته توخه كىيد .

اگر نگوییم «ناطم شاگردان را» از آن چیری نمی فهمیم امّا اگر نگوییم «ناطم شاگردان را دید »، از آن معنی کاملی می فهمیم و آن را «حمله » می گوییم

حمله محموع چىدكلمه استكه ىر روى هم داراي معىي كاملى باشد

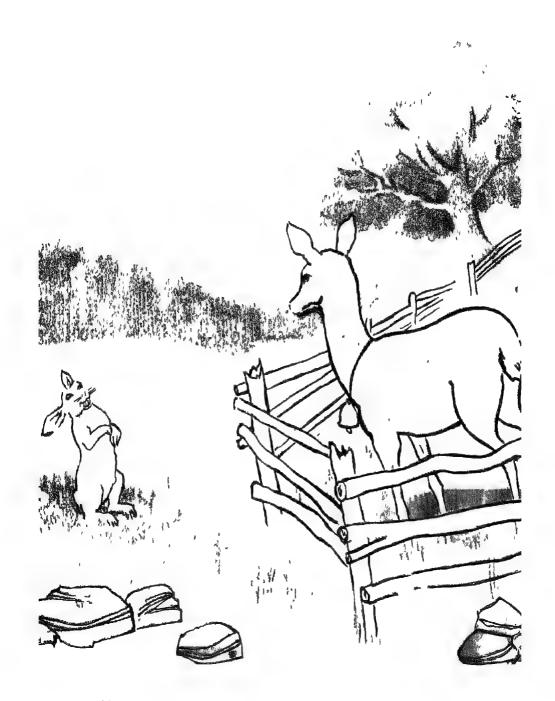
تكليف شب أول:

فرص کبید که در دستان شما هم دادگاهی تشکیل شود حواب مطالب ریر را دربارهٔ آن بنویسید

۱ _ اعصای این دادگاه چه صفاتی باید داشته باشد؟

۲ _ اعصای دادگاه چگویه باید ایتحاب شوید؟

٣ ـ مهمترين وطيعهٔ اين دادگاه چيست ٢

جنگل(۱)

بر بالای تیّهٔ سر سری باع بررگ و یر درحتی قرار داشت در ایس باع مردی شکارچی با حابوادهٔ خود رندگی می کرد روری، هنگام بارگشت از شکار، آهوی کوچکی به همراه آورد و یسرش را صدا کرد و گفت بیا یسرم، این آهوی ریبا را بگیر و از او خوب بگهداری کن

یسر شاد شد آهو را در بعل گرفت و با شوق فراوان به باع رفت مکان سایه دار و یسر علمی را انتجاب کردوبا کمک دیگران ار شاحه های درحت دیواری به دور آن کشید و آهوی کوچک ریبا را در آن حای داد پس از آن هر روز، همینکه از حواب بر می حاست، به دیدن آهو می رفت، به او حوراک می داد و مانند دوست عریری از او مراقبت می کرد روزی هم رنگولهٔ طلایی حوش صدایی به گردنش بست

مدّتی گدشت آهو با حابهٔ تاره مأبوسٌ شد و به یسر ک حوّ _ گرفت اتّفاقاً روری حر گوش سفید و جابکی از آبجا گدشت. چول آهو را دید، با تعجّب گفت اینجا چه می کنی؟ تو بخّهٔ حمگلی ا این باع حای تو نیست، بیاتا تو را برد حویشایت بیرم

آهو حواب داد جنگل کحاست؟ حـویشاں می جـه کسایی هستند؟ من حر ایس یسرک که هر رور به می خوراک می دهد، کسی

پرسش:

۱ – آهوی کوچک جگونه به حانهٔ شکار چی آمده بود ۲
 ۲ – یسر با آهوی کوچک چگونه رفتار می کرد ۶
 ۳ – چرا آهو بمی حواست همراه حرگوش به جنگل برود ۶
 ۲ – حرگوش به آهو چه قولی داد ۶

تكليف شب اوّل .

حواب این پرستها را ار روی درس پیدا کبید و تبویسید ۱ - ار کحا معلوم است که پسر شکارچی آهوی کوچک را دوست می داشت ؟

۲ – ار کحا معلوم است که آهو حمگل را فراموش کرده بود؟
 ۳ – حرگوش دربارهٔ حمگل به آهو چه گفت؟

تكليف شب دوم.

۱ ـ حدد کلمه سویسید که به معنی بگاهداربدهٔ چیری باشد، متال حبگلبان (بگاهداربدهٔ حبگل)

۲ – جدد کلمه سویسید که معنی آنها محالف معنی این کلمه ها باشد منظم سریع (ثند) ،سایه ، مهران ، فراوان ۳ – هر یک از کلمه هایی را که در شماره های ۱ و ۲ نوشته اید در حمله ای نکار سرید

۴ _ قسمت دوم «حمگل» را بدقت بحوابید تا بتوابید بآسایی به پرسشهای آن حواب بگویید

را سی ساسم حامه ام یر گل و گیاه است و این درحتِ ملمد سر سرم سایه می افکمد من از رمدگی حود بسیار راضی ام مه ما تمود بسیار ما مد

حرگوش گفت «تو حنگل را بیاد بداری، اگر آن را بیبی هرگر به این باع بار بخواهی گشت اگر در ایسجا یک درخت بر سرت سایه می اندارد، در حنگل آنقدر درخت فراوان است که نور خورشید بآسانی بمی تواند از لابلای شاخه ها بگذرد اگر در اینجا جمن و گل به بطرت خلوه کرده است، بیا و بیس که رمین خنگل سراسر از سره و گل یوشیده است اگر در اینجا فقط این پسر است که تو را دوست می دارد و بوارش می کند، در حنگل آهوان که همه از خویشان تو اید تو را با مهربایی خواهند پدیرفت با من بیا، قول می دهم که اگر از حنگل حوشت بیامند، فوراً تنو را به همین جابار گردانم »

کلمهها و ترکیسهای تاره ۰

سرسىر = حرّم حو گرفت = اىس گرفت، عادت كرد مأىوس شد = حو گرفت مراقىت = مواطىت، توحّه كردں

کاستىد حرگوش گردش کىال حاهای محتلف حىگل را به دوست حود بىتال مىداد آهو که حىگل را فراموش کرده بود، همه چير آل به بطرش تاره و عحيب مى آمد از آوای مرعان حىگلى لدّت مى برد علمها و گلهاى خود روى حىگل برايش مر هٔ ديگرى داشت از همه مهمتراي که دوستال حىگلى اورا فراموش بکرده بوديد سيحات، که

حنگل(۲)

آهویس از کمی تأمّل به دیبال خرگوش براه افتاد ایتدا بسرعت می رفتید، از روی حویها و بوته های حاردار می پریدبد و از میان شاحه های تَمِسَکُنُ و گلهای حبگلی به چابکی می گلستند چون از باع دور شدید و دیگر حطر آن ببود که گرفتار شوید از سرعت حود در آن طرف بهر گلهای از آهوان را دید که یکی از آنها برزگتر و ریباتر می نمود دل آهوی کوچک سخت تیید یکباره زندگی کودکی را بیاد آورد و به یک حست خود را به مادر رسانید مادر چشمهای درشت و قشگ خود را به فرزند بازیافته دوخت و او را بویید و بوارش کرد

كلمهها وتركسهاى تاده.

آوا	=صدا ، آوار
تأمّل كردں	= فکر کردن، صبر کردن
تَمِسَک	= درحتجهای است که ساقه های بارك تبع دار دار د
حىر حاىگدار	=حسری که بسیار عمالگیر است
سيحاب	= یکی ار یستابداران حویده است
كاستىد	= کم کردید
مىىمود	= بيطر مي آمد

پرسش ،

۱ - جرایس ار مدّتی حرگوش و آهو ار سر عت حود کاستمد ۲ ۲ - آهوی کوچک ار میال در حتال جه دید ۲ ۳ - گورل آهو را به کحا بر د ۶ ۲ - آیا به بطر شما آهوی کوچک به باع شکار چی بر می گردد ۶ چر ۱۹ حامه اس در دل درحت کهسالی مود، تا آهو را دید ییس دوید و حالت را یرسید حعدِ چشم درست مار گستِ اورا مه وطمس حوس آمد گفت

باگهان آهوی کوچك ما از میان در حتان حیوانی را با شاحهای ییچیده و بلید دید که بی شاهت به خود او ببود حرگوش آهسته گفت رود باش سلام کن این پیرترین گورن این حنگل است هبور حملهٔ حرگوش تمام بشده بود که گورن به آبها رسید و رو به آهو کرد و گفت چه عجب به یاد وطن و دوستانت افتادی! پدر تو دوست بسیار عریر می بود و روزی که آن صیاد بیر حم پدرت را کشت و تو را با خود برد من این خبر خانگدار آزا به مادرت رسایدم کشت و تو را با خود برد من این خبر خانگدار آزا به مادرت رسایدم کشت و تو را با خود برد من این خبر خانگدار آزا به مادرت رسایدم کشت و تو را با خود برد من این خبر خانگدار آزا به مادرت رسایدم کشت و تو را با خود برد من این خبر خانگدار آزا به مادرت رسایدم کشت و تو را با خود برد من این خبر خانگدار آزا به مادرت رسایدم کشت به می گویید؟ مگر پیدر مرا کشته اید؟ مادرم

گورن جواب داد بله، یدر همان یسری که تو دوستش داری، یدرت را کشت و تو را با حود برد بیا حابم، بیا تا ترا برد مادرت بسرم یقین دارم که از دیدن تو بسیار خوشحال حواهد شد

گورن ییر سراه افتاد و با شاحهای بلندش راه را برای آهو و حرگوش بار کرد پروانه های رنگارنگ دور و بر آنها می پریدند گنجشکها همه با هم می حواندند گلها و سره های حنگلی هوا را معطر کرده بود باگهان گورن کیار حویباری ایستاد. آهوی کوچک

محمدز کریای راری

در حدود هرارسال پیش ، در شهر ری حوابی بود به بام محمد بن رکریّای راری وی به کست علم شوق فراوان داشت و در حوابی ریاصیّات و نُحوم و بیشتر علوم رمان حود را فرا گرفت در این هنگام به کیمیاگری علاقهٔ بسیار پیدا کرد یعنی می حواست مادّه ای سدست بیاورد که با آن فلرّات دیگر را به طلا تبدیل کند

رور و سب به آرمایشهای گوباگون یرداحت و بر اتر همین آرمایشها به چشم درد مُنتلا گست و باچار به طبیبی مُراجعه کرد گویند که طبیب برای معالحهٔ چشمش یابصد سکّهٔ طلا از او گرفت و چین گفت کیمیا این است به آنچه تو در حستجوی آبی

این سحن در «رازی» بسیاراتر کردو از آن یس به تحصیل علم طب برداحت در آن رمان بعداد مرکز علم بود رازی به آنجا رفت و مدّتها عمر خود را صرف تحصیل طب کرد و شهرت فراوان یافت و به وظن خود باز گشت رازی در شهر ری بیمارستانی تأسیس کرد و در آنجا به درمان بیماران و تدریس علم طب برداخت رازی به بعداد بازگشت و جدی هم ریاست بیمارستان این شهر را بعهده گرفت و چون برزگترین پرشک رمان خود شیاخته شده بود بسیاری از امیران او را به دربار خود دعوت می کردید

راری، گدشته ار ادارهٔ سیمارستانها و مُداوای سیماران، در حدود

تكليف شب اوّل:

حلاصهٔ داستان حمگل را سویسید

تكليف شب دوم:

این حمله های نا مرتّب و نه همریحته را مرتّب کیید، سیس از روی آنها یک نار نمویسید

- ۱۔ آمرہ برخانہ دیشب مهان ما بود .
- ۲_ با دقت نوشت ما مرتظیف شب را
- ۳- شد کوچک خرکوش آبوی دوست با .
- ۷۔ کسمالی داشت در درخت دل رہا سنحاب خابہ
 - ۵ ۔ می برد آہو اُرحبُل وای لڏت مرعان .
 - ء- مى آمام، هجيب حكل چېر به نفرش .
 - ۷- سپر برد ما درش آبهوی را کو چک کوزن نرد .

پرسش ،

۱ – محمّد رکریای راری اهل کدام شهر ایران بود؟
۲ – کیمیاگری یعبی چه ۶
۳ – راری در چه شهری به تحصیل علم طب پر داخت ۶
۴ – راری پس از اینکه به ایران بازگشت چه کرد؟
۵ – رازی حریر شکی به چه کار دیگری اشتعال داشت ۶

۶ ـ راری چه چیری را کشف کرد؟

تكليف شب أول .

حواب این سؤالها را ار روی درس سویسید

۱ – راری اهل کحا بود و تقریباً چیدسال پیش ربدگی می کرد؟

۲ – راری در حوابی چه علومی را فرا گرفت؟

۳ – راری پس ار بارگشت به ری چه کرد؟

۴ – کتابهای راری در کحا مورد استفاده قرار می گرفت؟

۵ – چطور شد که راری به وجود الکل پی برد؟

تكليف شب دوم:

ما هر یک از این کلمه های هم حامواده یک حمله مساوید درس، درس، تدریس مطیب، طبابت (پرشکی) مفید، فایده، سنفاده مشوق، تثویت .

دویست و یمحاه کتاب سیر موشته است که میشتر آنها مرموط به علم برشکی است و سالها استادان بررگ در دانشگاههای معروف جهان از کتابهای او استفاده می کردید چمد کتاب او هم به زیابهای حارحی ترجمه شده است

راری در ضم آرمایشهای حود، الکل را کشف کرد که ار آن یس مورد استفادهٔ پرشکان قرار گرفت

ایس طیب بررگ ایرانی و دانشمند عالیمقام در اواحر عمر به چشم درد سحتی منتلا گشت و عاقبت باییبا سد

کلمهها و ترکیسهای تازه ۰

= درس دادن تدريس = ىلىد مرتبه عاليمقام = علمها ، داستها علوم = آموحت، يادگر مت مرا گر مت = ىدست آوردى کسب كسب علم = تحصيل داسس = درماں کے دں مداوا محمّدس ركريا = محمّد يسر ركريا = علم ستاره شماسي تحوم هر رور برایت دانه های حوشمره فراهم میسارم

گسحشک گفت اکبول که دو پید مرا فراموش کردی، مستطر پید سوم مناش

دهقال گفت حطور فراموش کردم؟

گیحسک گفت مگر بگفتم که بر آبچه از دستت رفت افسوس محور، پس جرا حال که مرا از دست دادی متأسف شدی محمید مگر بگفتم که سحن محال را باور مکن، من که همهٔ حتّه ام بیست متقال بیست جگونه ممکن است در شکمم مروازیدی به ورن بیست متقال باشد

این را گفت و برید و ار چشم دهقان بایدید گشت

کلمه ها و ترکیسهای تاره:

حتّه = س، یمکر سودممد = ما فایده، مفید متأسّف شدی = عمکیس شدی محال = عیر ممکن، مشدی

پرسش:

۱ _ گلحشک به چه شرطی می حواست حود را آراد کند؟ ۲ _ سه یمد گلحشک چه بود؟

۳ ـ دهقال ار چه چیر نشیمال شد؟

دهقال و گنحتک

دهقاسی گنجشکی شکار کرد گنخشک پرسید ای دهقان با می چه حواهی کرد؟ دهقان گفت تو را می کُشم و از گوشتت عدای لدیدی برای حود آماده می کُم گنخشک گفت از حوردن گوشت باچیر من به فایده می بری و به سیر حواهی شد امّا اگر مرا آراد کنی، سه یند به تو می دهم که از حوردن می برایت سودمنذ تر است و همیشه به کارت می آید

دهقان قبول کرد گنجشک گفت یکی از یبدها را تا در دستت هستم میدهم و دوّمی را وقتی که روی درحت بسستم و سوّمی را همگامی که بر بالای آن دیوار بلید حا گرفتم دهقان گفت بسیار حوب، بگو

گىحشك گفت يىد اوّل آنكه بر آنچه از دستت رفت افسوس محور

دهقان او را رها کرد گنجشک برید و روی درحت نشست و گفت یند دوّم آنکه هرگر سحن محالٌ را ناور مکن ولی ای ندبخت، در شکمم مرواریدی است که نیست متقال ورن دارد اگر مرامی کشتی آن را ندست می آوردی

دهقال سیجاره ار آراد کردل گنجشک بسیمال شد و افسوس سیار حورد و گفت اگر بار گردی تو را همدم حویش می کنم و

زورحانه

روری آمورگار وررش، شاگردان را برای دیدن وررشهای باستایی به رورحانه برد صف دانش آموران در مقابل ساختمان یک طقهای ایستاد آمورگار گفت بخه ها بیاد دارید که به شما گفتهام که در بطر وررشکار رورحانه اخترام خاصّی دارد در ایسحا وررشکاران به تبها وررش می کند، بلکه درس برادری و بیکی و درستی و فروتنی را بیر فرا می گیرند وررشکاری که به رورحانه می آید باید حدایرست و سحرحیر و نیکوکار باشد

رورحانه در کوتاهی داشت و همه دیدند که آمورگار برای آنکه وارد شود حم شد، درست متل اینکه تعطیم می کند در همین موقع صدای رنگی بلند شد نیخه ها نه طرف صدا برگشتند مرد قوی هیکل و حوشرویی روی سکّویی نشسته نود با صدایی نلند نه آنها گفت «خوش آمدید صفای قدم » این مرد مُرشِد یا مدیر رورحانه نود که همهٔ وررشکاران او را محترم می شمردند

رورحانه محل بررگ چهار گوشی بود که در میان آن گودال هشت گوشهای کنده بودند سقف بالای این گودال بلندتر از دیگر قسمتها بود و ینجرهای داشت که از آن بور و هوا به درون می آمد دور تا دور این گودال جایگاهی برای بشستن ترتیب داده بودند در سمت راست گودال سکّویِ گرد بلندی بود که مرشد برآن در سمت راست گودال سکّویِ گرد بلندی بود که مرشد برآن

۴ دهقان برای بار گردایدن گیجشک چه گفت؟ ۵ آیا دهقان توانست مرع را به قفس بار گرداید؟

تكليف شب اوّل -

لدید، محال، همدم، مسطر، متأسّف، حتّه، سحی، یسیمان، هر گر، یمد

در ایس حمله ها مه حای مقطه ها یکی ار کلمه های مالا را گدارید و ار روی حمله ها معویسید

۱۔ محبحث ، . . کوچی دارد .

۲ - سخن م - مرانبايد با وركر د

۳- حیوانات خاکنی رای ا . . . حولی مشند

۴ - ازخورون عدای . . . لدت می بریم .

۵۔ ۰۰۰ ررگاں رانباید فرانوشس کرد .

ع - ساعتها ٠٠ - شدم ما يوست من رسيد .

۷ ـ برای آنعاقی که در کذشته افتاره است باید . . بود

۸ - این ، محال را یکونه با ورکر دی ؟

۹- شاكردا يي كدرسس نمي خوانيد عاقب . ، . مي توند .

۱۵ م و وست مد اشحاب کمن

تكليف سب دوّم:

۱ _ حواب برستهای درس را بدقت سویسید

۲ - ار روی این کلمه های هم حامواده سه سار سویسید شاُسف، تاُسف (غم خوردن) - انتظار ، متطر - لذیذ ، لذّت

شاهبامه با آهنگ محصوصی میحواند

در آن رور دانش آموران وررشهای محتلف ایرانی را تماشا کردند و بیش از همه از چرح ردن و شیا رفتن و کشتی گرفتن حوشتان آمد.

کلمههای تاره:

پرسش:

۱ _ آمور گار داست آموران را برای چه به رورحانه برد۲

۲ _ ساحتمال رورحابه چگوبه بود؟

۳ ـ در رورحامه وررسکار الحروررش چه حیرهای دیگری می آمورید؟

۴ ــ داحل رورحانه چگونه نود؟

۵ ـ مرشد هيگام ورود پيه ها چه گهت؟

۶ _ وقتی که وررشکاران وارد گود شدید، قبل از شروع به وررش چه کردید؟

به این بکته توحه کمید.

اگر ار حملهٔ و داس آموران در مقابل ساحتمان یک طبقه ای ایستادید ،

سسته مود و در مقابل او یک رنگ و یک یرِ قو مه چوب مستی آویحتهٔ مودید

بچهها روی سکّوی تماشاگران بشستند چیری بگدشت که ورزشکاران با شلوارهای چرمی پر بقش و بگار وارد شدند همه قوی میکل و رورمند بودند اوّل خم شدند و در مقابل مرشد سر فرود آوردند یعنی مراسم احترام را بحای آوردند و پس از آن به ترتیب حاصّی مشعول ورزش شدند مرشد هم صرب می زد و شعرهایی از

ورنه برداران

روری گروهی ار حوامال مسلمال سرگرم رور آرمایی مودمد و میروی خود را با مرداشت سگ مررگی می آرمودید هر کس آل را مقدر قوّت حود ملمد می کرد. حصرت محمّد مه ایشال رسید و می کمید؟

- می حواهیم سیسیم که کدامیک از ما روزمدتر است
- میل دارید که من نگویم رورمندتر از همه کیست؟
- _ البته ، چه مهتر ار این ا کمال سرافراری ماست که پیغمر حدا میان ما داوری کند

ایس را گفتند و به دور حصرت رسول حلقه ردند همه منتظر و نگران بودند که حضرت ییعمنر چه کسی را روزمندتر از همه حواهد دانست .

حصرت محمّد فرمود رورمىدتر ار همه كسى است كه براى رسيدن به مقصود حويش حقّ ديگران را يايمال بكند و جون حسمگين شود، ار رفتار بايسند و گفتار رشت بيرهيزد، و جون به قدرت و حاه برسد معرور بگردد

کلمهٔ «ایستادید» را برداریم حمله معنی حود را از دست می دهد یس کلمهٔ «ایستادید» در این حمله لارم است و حرءاصلی آن مى باشد

تكليف شب أول:

ار روی سد دوّم و سوّم این درس یک بار با حطّ حوش سویسید و يه املاي كلمه ها دقّت كيد

تكليف شب دوم:

ار روی این حمله ها یک بار بنویسید و ریز حرءِ اصلی هر حمله حطّ قرم بكتيد

- ۱. آمور گارشاكردان را به زورخاندرد .
- ۲- وزرشگار ما مد فررتین و درست کار ماشد .
 - ۲- مُرشد رشا كردان حوشا مركفت .
- ٤ د ورفر ورزب كار زورخانه احرام ضاصى دارد .
 - ۵۔ زورخانہ دَر کو ماہی داشت ،
 - ع ستجدا بطرت صدا برستند .

 - ۷ بیمهٔ ورزسگاران مرشد را محترم می شمرند، ۲ بینه یا روی سکوی تماشاگران شسستند.
 - ۹ یمنه ورزمتگاران میرومیدستند 🕝
- ۱۰- دانش اموزال وررشهای محلف ایرانی را تماشاکردید.

تكليف شد اوّل:

ما هر يک ار ايس كلمه ها و تركيمها حمله اي مساريد

بوستهام، ا موس حورد، می برسم، خوانهم خواند، آمو حتدایم، کوسسید، گفتند، مرسودید، خورد است، سرمنرد، خندید، بردند، می آرمو دند، می خوانهم.

تكليف شب دوّم:

ایس حمله ها را با فعل مناسبی تمام کنید و از روی آنها یک بار

ا۔ من *ازتقاش*ی

۲- فردا مدرسه

٣- تابستان ابيلاق

۴۔ جوانان زورآ زمایی

۵۔ ہرکسی شکٹ را

ء۔ گدامیک ازشا

۲۔ دررمتان ہوا

٨ - من لباسهايم را بإكيره

۹_ بهمه به ودر حضرت رسول

۱۰ م تکلیفهای خودرا برقت

کلمه ها و تر کسهای تاره:

پرسش:

۱ - حوامان نیروی حود را جگومه می آرمودمد؟
۲ - حصرت محمّد کیست؟
۳ - حرا حوامان می حواستمد که حصرت رسول داور آمها ماشد؟
۴ - مه مطر حصرت رسول رورممدتر ار همه کیست؟

به این بکته توحه کبید:

در حملهٔ «حصرت محمّد فرمود» کلمهٔ «فرمود» حرء اصلی حمله است، یعبی بدون آن حمله معنی بحواهد داشت حرء اصلی حمله را «فعل» می بامیم

معل حرء اصلى حمله است و الحام دادل كارى را بشال مي دهد

و سیمارستان یولی مدارد و سمیتواند به پرشکان و پرستاران و کارمیدان دیگر حقوق بدهد

_ يدر حان، همهٔ مردم به يك ابداره ماليات مي دهيد؟

- به، هر که در آمدش بیشتر است باید بیشتر مالیات بدهد این متل معروف را لابد شبیدهای که می گوید «هر که بامش بیش، برفش بیشتر » به همین دلیل برای دریافت مالیات قانونی هست که همهٔ افراد را به بست در آمدشان در محارج کشور حود شریک می سارد

کلمه های تاره .

پرسش:

۱ _ سعید به یدرش چه حبری داد؟

۲ _ سعید از یدرش چه پرسید؟

٣ ـ چرا ير شكى كه مه مدرسه ها مى آيد ار شاگردان يول سمى گيرد؟

۴_مالمات چیست ۴

۵ ـ چه کسانی باید بیشتر مالیات بیردارید؟

هر که بامس بیش، برفش بیشتر

همگام عروب که یدر سعید به مبرل آمد، یسرش گفت یدر حال، امرور دکتر به دستان ما آمد و آبلهٔ همه را کوبید راستی، یادتان هست که هفتهٔ ییش وقتی که یری را برای آبله کوبی ییش دکتر بردیم یول دادیم بس چرا امرور دکتر از هیچکس یبول بگرفت؟

_ یسر حان، یر سکی که آبلهٔ یری را کوبید، مَطبِّ حُصوصی دارد و ار این راه ریدگی می کند امّا یر سکی که به مدرسهٔ سما آمد حقوق می گیرد

سعید با تعجّب پرسید چه کسی به دکترها حقوق میده؟ سعید حان، تو هیجوقت فکر کردهای که محارح بیمارستانها و دستانهای دولتی و آباد کردن کشور را که می پردارد؟

- به! راستی چه کسی این یولها را می دهد؟

- یسرم، ایس یولها را یک مهر میدهد، ملکه همهٔ افراد کشور مه دولت پول می دهد، و دولت ایس یولها را حمع می کند، ما آل مدرسه و میمارستان میسارد، راه درست می کند، حقوق کارمندان را می پر دارد و نسیاری کارهای دیگر که برای عموم مهید است انجام می دهد پولی را که مردم به دولت می پر دارید «مالیات» می گویند اگر مردم مالیات بدهند، دولت برای ساختی راه و مدرسه

كه فاكش كرامي ترازز روسيهم زمینشس سراسر نر از خرمی بهمه مرز آن خرّم و دلکش ست كدسنراست خرم حوياغ بهشت كه بندوتاني خوش آب بواست كەخاكىش مانىدىشەك تراست ندائد كئش كرخرة بهرنيست كەسرامىرش ئىكىنداست فاك نبودست مگی به خوبی جو رمی يُرُ ارْسِبْرُه مِينِي كرانَ مَا كَرانِ به ماغ اندرون لاله وسنبل ست ر « اقاخان کرما بی »

خوثا مزر ايران عنبرنسيم ہوالیشس مُوافق ہے میر آ دمی محر از فارس کویی مشتی خوش ست به یک سوی اسواز مینو سِبرشت گر از کلک کر مان سرائم رواست خراسان رحين وخُتن خوْستر ست صفالا ن حيو درجها ن شهر نيست عروس حمال ستُ لكت اراك ہم ازعهدهمشید و کا ووس کی م گر ایی سوی رشت و مازندران ہمہ بوستانش سرائیگُل ست

تكليف شب اول:

ما هر یک ار اس کلمه های هم حامواده یک حمله مسارید غروب ، مغرب یتی ، حقوق ، مستحق عجب ، معجب ، معجب ،

تكليف شب دوم:

ار روی این حمله ها نا دقّت نبویسید در مقابل حمله ای که معنای آن علط است (ص » و در مقابل حمله ای که معنای آن علط است «ع »نگدارید

- ۱۔ پرشکی کہ بہ مدرسہ اس می آید ، از دولت حقوق می کیرد
 - ۲ بمنه بزرتگان مطب حصوصی دارند .
- ۳ مخارج بیارشانها و رستانهای دولتی را دولت می بردازو.
 - ۴ مردم در مخارج كثورشر مكيت ستند.
 - ۵ مرکس در آمدش شیتراست با بد بثیته والیات بسیر دارد و .
 - ع- بهمهٔ مردم نطور مساوی الیات می دمند .
- ٧- اكرمردم به دولت ماليات مدم بدساختن جاته و مدرسه و بيارستا مث كل نوا مد بود .
 - ۸ ۔ ماہم وقبی کہ بررک شویم الیات خواہیم وا د .
 - ۹ برای کرفتن الیات، دولت به قانون احتیاج ندارد .
 - ١٥ مركس اليات خو درانير داز وبه خو دش مردم خيانت كرده است .

پرسش :

۱ ـ شاعر ، فارس را به كحا تشبيه كرده است؟

۲ - کدامیک از شهرهای دیگر را شاعر شبیه بهشت دانسته است؟

٣ _ كدام شهر است كه به بطر شاعر در دبيا بطيرش بيست؟

۴ _ «عروس حهان » در این شعر چه شهری است ؟

۵_شاعر كحاراير ارسره و گل و گياه دايسته است؟

تكليف شب الول :

درس را بدقت و باصدای بلید بحوابید

حواب ايس سؤالها را سوسيد

١ _ كدام شعر مربوط به فارس است؟

کلمه ها و ترکیمهای تازه:

امسابهٔ امریقابی

گرمای سحتی بود و حورشید سوران هر رور بر رمین می تابید. رودها بی آب شد و دریاچه ها تهی ماید، مررعه ها حشک گردید و حشکسالی یدید آمد گرسگی مردم را از یا در آورده بود همه نرد ییران قوم رفتند و از آبان حواستند تا تدبیری بیندیشند در آن میان حادو گر ییری گفت دریاچه ها یر آب حواهد شد و باران زمین را ریده حواهد کرد به شرط آبکه شما دحتر ریبایی را قربان کمید

همه بردیدر ریباترین دختر دهکده رفتند و گفتند نخات مردم در دست توست اگر خاصربشوی که دختر خود را قدا کنی همه از مرگ رهایی مییانند یدر فرزند خود را به کنار دریاچه برد دخترك یرسید یدر، آیا راست است که تو یذیرفتهای که مرا برای بخات مردم قربان کنند؟

یدر گفت آری راست است و آتار عم بر چهرهاش سمایان شد.

> دحتر گفت یس ای باران، سار تا مردم بحات بیاسد! آب دریاچه بالا آمدو به رابوی دحترک رسید

- مادر، آیا راست است که تو یدیر فته ای که برای بحات مردم مرا قربان کمید؟

_ آری، راست است مادر دست بر چشم بهادتا کسی اشکس _ ۴۵

۲ _ اهوار به بطر شاعر چطور اسب ۲ ۳ _ دربارهٔ اصفهال شاعر چه گفته است ۶ ۶ _ کدام شعرها مربوط به رشب و ماربدرال اسب ۶ ۵ _ چه چیر شهر حُتل معروف بوده است ۶ ۶ _ کاووس کی که بوده است ۶

تكليف شب دوّم:

ار روی درس یک بار با حطّ حوش بمویسید و شعر را حفظ کمید

باران سارد و دیگران نمیرند!

در ایس همگام آب ار سر دحترک گذشت در آسمان سرق حهید و صدای رعد سرحاست و ساران تمدی رمین را سیراب کرد

فردای آن رور حوانی به ده آمد که بامرد دخترک ریبا بود حوان به کنار دریاچه که بامردش را فرو برده بود تاریابه رد

ساگهان از دور صدایی به گوشس رسید دوست من، اگر تو هم در ایسحا بودی، آیا سمیدیرفتی که مرا برای بحات مردم قربان کسد؟

حوال ما الدوه فراوال گفت من سير مي پديرفتم.

در ایس همگام آب دریاچه به یک سو رفت و دخترک ریباتر و شادمانتر از پیش بمایان شد و حرامان پیش آمد و همراه بامرد خود به سوی شهر روان گشت

کلمهها و ترکبیهای تاده:

آتار = اترها ، سابه ها
اریا در آورده بود= عاحر و باتوان کرده بود
ابدوه = عم، عصّه
تاریابه = شلاق
تدیری بیدیشید= فکر چارهای بکید

بامهای ار آبادان (۱)

روری مهیس به دستان آمد و به دوست حود منیزه گفت که یدرش از طرف اداره مأمور آبادان شده است مهیس و مبیزه قبرار گداشتند که با هم مکاتبه کنید و به قول خود بیر وفا کردند. مبیزه در بامه های خود از احوال دوستان تهرانی و احبار دیستان می نوشت و بامه های مهیس بیشتر دربارهٔ سفر او بود و چیرهای تارهای که می دید شاید دو بامهٔ اوّل و دوّم مهیس برای سما هم قابل توجه باشد

آبادان ۱۰ آور ، ۱۳

چندروزی است که تورا ندیده ام و دلم برایت ننگ شده است ، حال تو و دوستان تهرانی چلور است و چه می کنید ؟ یادت باشد که قول داده ای که خبرای تاره را برایم بنولیی ، اخلی چلور است و چه می کنید ؟ یادت باشد که قول داده ای که خبرای تاره را برایم بنولیی ، اخلی می و چه می شدم و مبرحه در داخل و خارج آن می دیدم برایم تا زگی داشت ، متنها کنار نیخره ایستا ده مودم و مبرون را تماست می کردم ، مبرحه از شهرد و رتر می شدیم ، بر سرعت قطار افر و ده می شد، تیرای تلگراف و درخها بشرخت از جلوحهم می گذشتند ، مثل این بودکه از مامی ترسید ند و می کرخت به برای خریدان سولان قم و نان و ماست بیاده می شدندولی می درخت بیرای زیارت به شهر بروند و می شدندولی می درخت بیاده می شدندولی می درخت ید . در ایستگاه ، مسافران برای خریدان سولان قم و نان و ماست بیاده می شدندولی می درخت به خریرای زیارت به شهر بروند .

پرسش:

۱ _ حتکسالی ار چه پدیدمی آید؟

٢ _ چرا حال مردم بحطر افتاده بود؟

٣ ـ حادو گريير سرط آمدن داران راچه مي داست؟

۴ ـ چرا يدر و مادر حاصر شدىد كه دحتر حود را قرىال كىد؟

۵ ــ ار كحا معلوم است كه مدر و مادر و مرادر ار قربال كردن دختر عمكم بوديد؟

۶ ۔ چرا دحتر ک حود را فدا کرد؟

۷ ـ این داستان ار چه مردمی است ۴

تكليف شب اوّل:

ار روی ایس کلمه های هم حارواده سه سار سوسسید مایدن ، تابش ، مابناك _ زراعت ، زارع ، مزرعه _ عم ، عمین ، غمناك _ ندروش ،

پزیرشس، پدیرایی .

حواب يرسشهاي درس را سويسيد

تكليف شب دوّم:

ار روی سدهای دوم و سوم این درس یک نار ندقت سویسید ریر فعلها حط نکشید و آنها را حداگانه سویسید

کلمه های تاره:

یالایشگاه= تصفیه حانه ، حایی که نفت حام را صاف می کنند

عطيم = بررگ

مأمور = کسی که به دیبال کاری فرستاده می شود

مكاتبه = به هم يامه بوشش

پرسش:

۱ - يدر مهيس به كدام شهر مأمور شده بود؟

۲ - مهیں و مبیره در کدام شهر با هم به یک مدرسه می رفتند؟

٣ ـ آيا مهيس تا حال ما قطار مسافرت كرده مود؟ ار كحا دانستيد؟

۴ ـ قسر حصرت معصومه در كدام شهر است؟

۵ - چه چیر شهر قم معروف است؟

۶ ــ اراك ار تهران دورتر است يا ار قم ؟

٧ ــ ىعدار چه شهري قطار وارد قسمت كوهستايي شد؟

۸ - چه شهری مرکر حورستان است؟

٩ ـ جرا مىطرة يالايشگاه را ما مىطرة تحت حمسيد مقايسه مى كىد؟

تكليف شب اوّل:

ار روی قسمتی که قطار ار اراک گدشت تا آحر درس یک بار با توجه به املای کلمه ها بیویسید بین قم واراک وقت مها فران به نا کارخوردن و استراحت گذشت . کم کم رفت و آمد در را مبرو کای قطار بشیترشد ، عدّه ای چدانهای خو د را به دست گرفته بو دند . معلوم بود که قطار به اراک نزدیک می شود . بپرم از سروصدا بیدارشد و گفت : « به ! حیه زود به اراک رسیدیم » وقتی که من بچه بودم از تهران تا اراک را در حیندین روز طی می کردیم ولی حالا ، چقدر فرق کرده است ! صبح راه افتا ده ایم و مهنوز غروب نشده می کردیم ولی حالا ، چقدر فرق کرده است! صبح راه افتا ده ایم و مهنوز غروب نشده می کردیم ولی حالا ،

بداز اراک قطار کم کم به کومهانز دیک می شد و تمام شب از داخل تو نلمهای بزرگ و کوچک می گذشت . می گویند که این قسمت راه بسیار زیباست و درّه نای سبز و خرّم دار د . صبح که سیدار ستریم ، و گراتری از کومها نبود و در دست خوزستان بپش می رفتیم ، و می بازی بخشت که به امهواز ، مرکز خوزستان ، رسیدیم ، از آنجا هم گذشت یم و کمی بعد قطار وارد ایستگاه خر مشهر تند ، در ایستگاه پرم ماشینی کرایه کرد تا ما را به آبا دان برساند ، از روی نیل بزرگ رود خائه کارون گذشتیم و نخلستانهای خرمشهر را نیشت سرگذاشتیم ، از روی نیل بزرگ رود خائه کارون گذشتیم و نخلستانهای خرمشهر را نیشت سرگذاشتیم ، اکهان از دورست و نهای بالایشگاه ، بدرم گفت ؛ اینها لوله نای پالایشگاه است ، چقدراز دورشبید ستونهای عظیم شخت جسشیداست !

خوب منیژه حان ، مثل انیکه زیاد نوشتم ، با تو خداحافظی می کنم و منتظر نامه ات

بهشم.

دونست تو - مهين

بامهای ارآبادان(۲)

ابا دان ۱۵ دی ۱۳۰

نیژهٔ عزیم ، چند روز پیش نامدات رسید از مژه هٔ سلامت تو و و دتیان بسیار خوشحال شیم . چقدر ولم می خواست که باشا بو دم ومش گذشت در کارنا و بازیها می ثنا شرکت داستم ! من هم انبجا به مدرسه می روم و کم کم دوت نی پیداکرده ام و دیگیرش روز نامی آول تنها ذعیر ...

بشم ،

روز بای تعطیل مین خیلی خوش می گذرد، زیرا که بمیتر و قها با بدر و ما درم برای تا شای محله بای مختلف آبا دان و خرتشهر می رویم ، فیژه جان ، آبادان برخلاف تهران که اصلاً رودخانه ندار د جزره است و دور تا دور آن را خلیج فارس و شقه العرب و رو د بای کارون و تهم شیرگرفته است ، جزیره است بهن خرا و انی آب شهر آبا دان رسیا رسبرو خرم است بالایشگاه و لوله بای نفت به آن را به صورت شهر ضعتی بزرگی درآ ور ده است ، برای بهین بهم میست که به آبا دان «شهر نفت ، می گویند ، به صورت شهر شیرش برای توخالی برای کروشس به خرشهر رفتیم ، این شهر بهم در کنا ررود کارون و جمعهٔ بیش جای توخالی برای کروشس به خرشهر رفتیم ، این شهر بهم در کنا ررود کارون و شدهٔ العرب و اقع شده است ، نمی دان حیک شنیهای بزرگی در بندرگاه و این شهر لنگر انداخته بودند با روی کارون به مهیشه قایقهای کوچک و بزرک در حرکت است ، مردم خرشهر مهره گارواز قایقهای به بند و باری می شوند که به آن بکم می گویند بست نیده ام که تا چند سال بیش فقط با قایش می شد از این طون

تكليف سب دوّم.

ایس حمله های درهم ریحته را مرتب کسیدو از روی آنها یک نار سویسیدو ریر فعلها حط بکشید

ا- أمور پدرشد مهين

۲- نحو د نشیره در دوستان نامه نایش از گفتگومی کرد تهرانی .

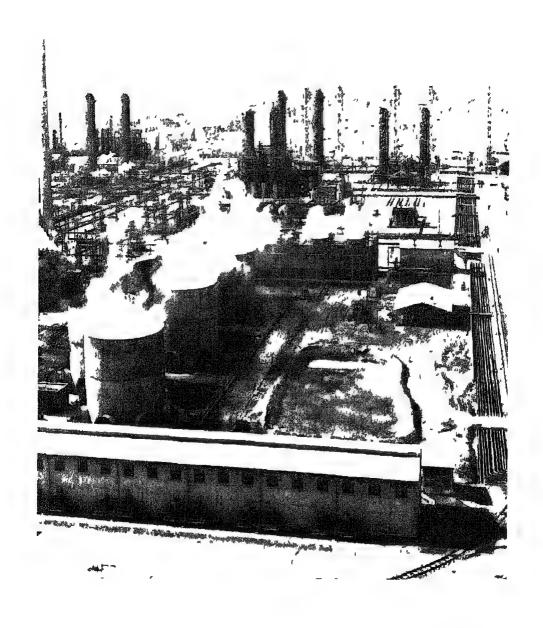
۳- مارمهین مود که اولین مسافرت با می کرد قطار .

۴- می درخت پدازگنبد دورطلایی ۰

ار روی این کلمه های همحانواده پنج بار بنویسید

امر ، أمور ، أموريت مات ، تصعيد .

مامهٔ دوم مهیس را با دقّت بحوالید تا بتوالید در کلاس به پرسشهای درس حوال بدهید

بالايشگاه آمادال

دور با دور آبادان و حرمشهر بر از بحلستان است

تكليف سب دوم:

ار روی این حمله ها یک نار نسویسید و ریسر کلمهای که فعل نه آن نرمی گردد خطّ نکشید

متال مارور سه شده حرکت کردیم

۱- من به مدرسه می روم .

٢- نامئة توجندروز ميش رسيد .

٣- مهين د فيتره بالهم مكاتبه كردند .

۴_ در کمیت کا مها فران از قطار یا مین امرند .

۵ - برروی کارون همیشه قایقهای کوچک و بزرگ حرکت می کنند .

ع- مردم خرّمته معمولاً بلم موارمي شوند

٧- مهين بونميره نامه نوشت .

٨ - رود كارون ازكنا رخرّ متهرمي كذرو .

۹- كشتيها دربندر لنكرا فاختذ

١٠- من نامام راتمام مي كنم.

کارون به طرف دیم آن رفت ، ولی حالاً پل رزگی ساخته اند که با اشین از روی آن می توان کاشت در تا و در آبا دان وخرشهر زیانخلتان است ، نمی دانی که در کناررو و خانه و در میان این است ، نمی دانی که در کناررو و خانه و در میان این است ، نمی دانی که در کنار رو و خانه و در میان این است ، نمی دانی که در کنار دو و خانه و در میان این می توانستی که تعطیلات عید سرآبا دان این می توانستی که تعطیلات عید سرآبا دان این و مهنه این چنر با را از نز دیک ببینی ،

عالا دگیر ما اجازهٔ تونامه ام راتمام می کنم . از قول من به مهمه دوست ان سلام برسان . دوست تو بهبین

كلمةُ تازه :

عرب = اآتسا، دور ار وطن

پرسش:

۱ ــ چرا رور های تعطیل به مهیں حوش می گلشب؟

۲ _ دور تا دور آبادان را چه چیر فرا گرفته است؟

٣_چرا آبادان سبر و حرّم است؟

۴_ چرا آبادان را «شهر بفت » می گویند؟

۵_ کشتیهای بررگ در کحا لیگر ابداحته بودید؟

ع_مهیں دلش میحواست که مبیزه در تعطیلات عید چه بکید؟

تكليف شب اوّل .

سرای یکی از دوستان یا حویشانتان که در شهر دیگری رندگی می کند نامه ای نبویسید و در آن از شهر خود صحبت کنید

او ىيارمىدند

فلورانس باسی و هست بهر از ربان پرستار به میدان جنگ شنافت در آنجا به حال رحمیان جنگ رسیدگی می کرد و به بطافت بیمارستانها می پرداخت و حتّی شبها فانوس به دست به بالین بیماران می آمد و آبان را دلداری می داد به این ترتیب فلورانس و همکارانش عدّهٔ بسیاری را از مرک بجات دادید سربازان و بیماران به این ربان فداکار با بطر احترام بگاه می کردید و بیش از همه فلورانس را محترم می داسید و او را «بانوی فانوس به دست» فلورانس را محترم می داسید و او را «بانوی فانوس به دست» می بامیدید

در ایس همگام فلورانس به بیماری سحتی دجار شد و باجار به انگلستان بازگست وی بر اتر بیماری جبان باتوان شده بود که دیگر بتوانست به کاریرستاری ادامه بدهد، امّا باز هم بیکار بیشست و در فل پرستاری کتابی بوشت در ایس همگام مدرسهٔ پرستاری «فلورانس بایتیمگل» به بام او تأسیس شد و فلورانس اعلی به امور این مدرسه رسیدگی می کرد

این رن فداکار در هستاد و هفت سالگی به دریافت بررگترین بستان حدمت بایل شد این بشان تا آن رمان به هیچ ربی داده بشده بود فلورانس بایتینگل در بود سالگی جهان را بدرود گفت ولی بامش حاویدان ماند

بابوی فانوس به د ست

در حدود صد سال ییش در یک حابوادهٔ بسیار ثروتمسد انگلیسی به نام «بایتینگل»، دختری بدینا آمدکه او را فلورانس بامیدید.

در آل رمال رسم سود که دخترال درس بخواسد و بیشتر مردم، بخصوص اَشراف، آموختل علم را فقط برای یسرال لارم می دانستند، ولی فلورانس میل بداشت که مانند دخترال اشراف پرورش یابد از این رو با کمک پدر به تخصیل علم پرداخت هنگامی که کودک بود، روزی به پرشکی کمک کرد تا یای شکسته سگی را رحم بندی کند از آل وقت به کار پرستاری علاقه مند گست و چون بررگ شدخواست که به آموختن این فی بپردارد

در آن رمان سیستر ربان پرستار سیسواد بودید حانوادهٔ نایتیگل از ایسکه دخترشان به آموختی فی پرستاری مایل شده بود، سخت باراضی بودید، ولی فلورایس با وجود مخالفت حابوادهٔ خود از این تصمیم باز بگشت و در این راه از هیچ کوشتی دریع بکرد و پیوسته در پرستاری با رویی گشاده بامطبوعترین کارها را انجام می داد فلورایس سالها در بیمارستایهای لیدن حدمت کرد تا آبکه میان انگلیس و روس حبگی شروع شد و به این دختر فداکار خیر رسید که بسیاری از سرباران رحمی شده اند و به کمک پرستارایی مایند

تصميم ،مضمم .

۲ - ار روی هر یک ار این کلمه ها سه نار نبویسید و نه املای آنها توجه کنید

دريغ . نامطبوع ، اشرات ، نظافت ، محترم ، تأسيس ، اعلب.

آكليف شب دوّم:

- هر یک ار این حمله ها را یک نار نبویسید و در هر حمله انجام دهندهٔ کار را تعیین کنید و ریر آن حط نکشید

متال فلورانس دريك حانوادة تروتمند بدنيا آمد

۱- اشراف علم را فقط برای سیران لازم می دانستند.

۲- فقط يسران تحصيل علم مي كردند.

۳- سرمازان وسماران فلورانس ما يتنيسكل را محترم مى شمر ديد .

ع - فلورانس در پرستاری از بیاران نامطبوعترین کارناراانجام می داد

ه - برستاران به نظافت بهاران برداختید .

ع- این زن فدا کارنشان افتخار دریافت کرد .

۷- فلورانس نايتينگل در نود سالگي درگذشت .

ازروى سەبىد آخردىس مك باربا دقت وخطّ خوس بنولىيسىد .

کلمه ها و ر کینهای باره ۰

پر سس ٔ

۱ _ فلورانس بایتیمگل در کحا بدییا آمده اسب؟

۲ _ فلورانس بایتیسگل ارچه حابوادهای بود؟

٣ ـ چه شد كه فلورانس به كاريرستاري علاقه مند گشت ؟

۴ ـ جرا حانوادهٔ نایتینگل از اینکه دخترشان برستار شود ناراضی نودند؟

۵ - فلورانس در کار پرستاری بامطنوعترین کارها را چگونه انجام می داد؟

۶ ـ فلورانس برای چه به میدان حبک رفت ؟

۷ - چرا فلورایس را «بابوی فانوس به دست » می بامیدید؟

۸ - جرا بررگترین بسال حدمت را به فلورایس بایتیمگل دادید؟

تكليف شب اوّل:

۱ – ما هریک ار ایس کلمه های هم حامواده یک حمله مسارید نروت ، شروتمد - حاصل (میجه) ، تحصیل محسّل - علاقه ، علاقه مند ، معلّق - است، آمور گار گفت «سیهها سرای ایسکه گرارش شما دقیق و مهید باشد ساید ایس چند چیر را در سظر داشته ساشید »

اوّلاً ، باید افراد هر گروه چیرهای حالب توجّهی را که در موره می سیسد یا مطالسی را که ار راهنما می شبوید یا دداشت کنید.

ناسیاً، برای روش شدن بکته هایی که در گرارش بوشته می شود بهتر است که بوشته با بقاشی یا عکس همراه باشد.

تالتاً، همهٔ اعصای گروه یادداشتهای حود را باید به مسی گروه بدهبد تا او آبها را مرتب و منظم کند و از همهٔ آبها گرارش کاملی تهیه کند وقتی که گرارش آماده شد منشی آن را برای افراد گروه می حواند تا همه دربارهٔ آن اطهار بطر بکند و مطمش سوید که بکتهای از قلم بیفتاده و اشتباهی روی بداده است پس از آن باید گرارش را با حط حوش بیویسید و به می بدهید حواهش می کنم که هنگام بوشتی گرارش این بکته ها را رعایت بکنید

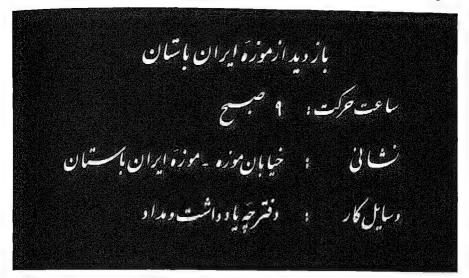
موصوع گرارش تاریح

۲ ــ در بوستی گرارش باید توجه داشته باشید که هر موصوعی بدقت و بدون مطالب اصافی بوشته شود

۳ ـ گرارش شما باید از روی بقشهٔ منظمی تهیّه شود، به این ترتیب ۴۳

موزه

قرار بود که شاگردان کلاس چهارم به مورهٔ ایران باستان بروید تا یادگارهای دوران گذشتهٔ ایران را از بزدیک سیسد روز قسل آموزگار بر روی تحته سیاه چمین بوشت

شاگردان نیر این مطالب را در دفتر خود یادداشت کردند سیس آمورگار دانش آموران را به سه دسته تقسیم کرد قرار شد که دستهٔ اوّل پس از دیدن موره دربارهٔ سلاحهای حمگی ایرانیان قبل از اسلام گرارشی تهیّه کند و دستهٔ دوّم در بازهٔ لباس و وسایل رندگی مردم آن دوره گزارشی بنویسد موضوع گرارش گروه سوّم وضف موره بود

یس از آنکه معلوم شد که هریک ار شاگردان حریج چه گروهی

۵ - برای بوشس گرارش چدد بکته را ساشد که رعایت بکسد؟

به این تکته توحّه کنید:

در حملهٔ «شاگردال به گردش علمی رفتید»، فعل «رفتید» به کلمهٔ «شاگردال» بر می گردد و شاگردال هستید که کار رفتی به گردش علمی را انجام دادهاند یس کلمهٔ «شاگردال» در این حمله «فاعل» است

فاعل کسی یا چیری است که الحام دادن کاری را به آن نسبت می دهند

تكليف شب اول:

- ـ حواب این سؤالها را ار روی درس بدقت سویسید
 - ۱ ـ کار هر یک ار دسته ها چه بود؟
- ۲ ــ قرار سد همهٔ اعصای یک گروه یادداشتهای حود را به چه کسی
 بدهید؟
 - ٣ ـ وطيعة مستى گروه در تهيّة گرارش چه بود؟
- ۴ _ سه یکتهای که باید در بوشت گرارش بحاطر داشت کدام است؟
- ار روی هر یک ار ایس کلمه ها سه مار سویسید وصف ، سلاح ، اولا ، ایل ، الله ، مطالب ،

که اوّل هدف کار را سویسید، سیس موصوع را شرح دهید، و در آخر ستیحه را بیان کمید

کلمهها وترکیسهای تاده:

اطهار بطر بكنمد =عقيدة حود را بيان بكسد

امراد = اسحاص

تابياً = در مرتبة دوّم

ثالثاً - در مرتبهٔ سوّم

سلاح = ارار و آلات حمگ

مطالب = مطلبها

مطمئل شويد = حاطر حمع شويد

وصف = سال حالت و صفت چیری

پرسش:

۱ - قرار بود که شاگردان کلاس جهارم برای گردش علمی به کحا بروید؟

۲ _ آمور گار بر تحته سیاه چه بوست؟

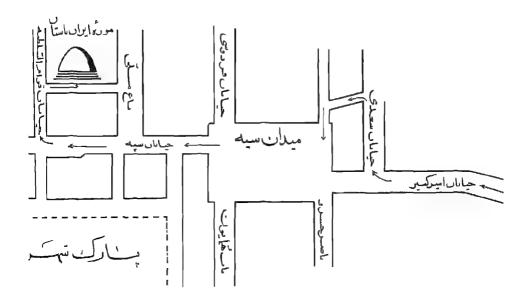
۳ ـ برای چه آمور گار شاگردان را به سه دسته تقسیم کرد؟

۴ ـ ساگردان برای تهیهٔ گرارش چید چیر را باید در بطر داشته باشید؟

موصوع گرارش مورهٔ ایران باستان تاریح ۲ دی ۱۳۴۱ مستی گروه ۰ یرویر شیراری

هدف و برای آیکه درسهای تاریح سال گذشته را بیاد بیاوریم و برای آیکه درسهای تاریح سال گذشته را بیاد بیاوریم و بحوبی باریدگی مردم ایران باستان آشیا بشوییم روز یارده آدر همراه آقای آمورگار به مورهٔ ایران باستان رفتیم

محلّ موره مورهٔ ایران باستان در مرکر شهر تهران قرار دارد و ار دستان ما جیدان دور بیست راهی که اتوبوس تا موره طی کرد در این بقشه دیده می شود

أكليف شب دوم:

- معلوم کمید که هر یک ار ایس کلمه ها ار چه حرءهایی تر کیب شده است

متال کارگر=کار +گر

یا دواشت ، راههٔا ، توشیخت ، فدا کار ، شروتمند ، علاقه مند .

فراموسکار، شکارچی ، همکار، کارمند، بنرمیتی، بهنرمند

- در این حمله ها نه حای نقطه ها فاعل مناسب نگدارید، سیس ار روی حمله ها یک نار نبویسد

ا ، ، بهموزه رفتند .

۲- ۱۰ کزارتها را مرتب کرد.

۳- فردا، سبسفرمی رود .

۴-۰ ، ارتاخهای دخت پرمیند .

۵ در حیاط دبستان بازی می کرند .

ع- نظرنا ، در درسه نا نارمی خورد

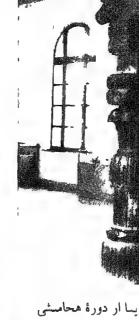
٧- امرورصبح ، الوبوسس به مدرسة اميم .

٨- آيا اين كماب راخوانده ايد ؟

۹- ، ، صبح زود به دبشان می اییم ،

ه ا . . . كاليف شب خو درا مرتب انجام مي دمر .

سر ستون سنگی رینا از دورهٔ هجامنشی

شير سنگي ار دورهٔ هحامشي

حطّ میحی ںرروی لوحهٔ طلا ار دورة هحامشي

تار ىحجە

ساختمان دو طقهٔ مورهٔ ایران باستان در سال ۱۳۱۶ بیایان رسیده است در طقهٔ اوّل اسیایی از دورهٔ ما قبل تاریخ و آثاری از ایران پیش از اسلام به سمایش گداشته شده است در طبقهٔ دوم آتار ایران بعد از اسلام جای دارد.

ىاردىد

برنامهٔ ما فقط بازدید از طقهٔ اوّل بود از سمت راست شروع کردیم در جعه های سیسه ای بررگ گُردها و سیر های سنگی و کاسه های گلی و وسایل دیگر رندگی مردمی بود که در عارها ربدگی می کردید در ریر هر چیر بوشته شده بود که در کحا به ست آمده و یادگار چید هرار سال پیش است.

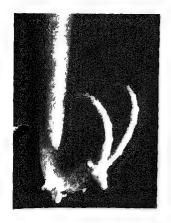
بعد به دورهٔ تاریخی رسیدیم. راهنمای موره گفت که در این قسمت سه مرحلهٔ از تاریخ ایران نمایش داده شده است هجامیتیان، اشکانیان، ساسانیان

در قسمت مربوط به هجامنسیان نمویه هایی از طرفها و محسمه های آن دوره را دیدیم در جعیه های شیشه ای دستندها و گوشواره های طلایی عصر محامنسی قرار داشت همچیین بعصی از سرستویهای

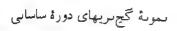
سنگی عطیم و ریبا و بمونهای از یلکانهای کاخ شاهنشاهی هجامنشی را از تحت جمشید آورده و در آنجا گدارده بودند اوّلین بار بود که خط میخی را دیلیم خطّ میخی، خطّ ایرانیان دورهٔ هجامنشی بوده است که بر روی سنگها و لوحههای طلا و بقره کنده شده است در قسمت مربوط به دورهٔ اشکانیان یک محسمه و سایر چیرهایی که از مفرعٔ ساخته شده است دیده می شود محسمهٔ مفرعی مرد اشکانی بحونی لباس مردان آن دوره را بشان می دهد این محسمه را در حاک به بیمتیاری بدست آورده اید

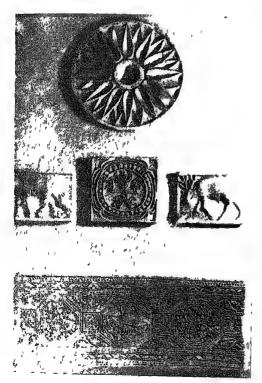
در قسمت سوّم وسایل رندگی و جامهای بقرهای دورهٔ ساسایی دیده می شود بر دیوار این قسمت نمویه ای ار گیج نُریهای رمان ساساییان را می توان دید راهیما می گفت که بیشتر این اشیا در دامیه های شمالی البرر (در شمال ایران) بدست آمده است

باردید ما در این قسمت یایان یافت امیدواریم که در آخر سال برای دیدن آتبار دورهٔ اسلامی به طبقهٔ دوم موره بیر برویم. این باردید برای ما بسیار مفید بود، ریبرا چیرهایی را که یارسال در تاریخ حوانده سودیم

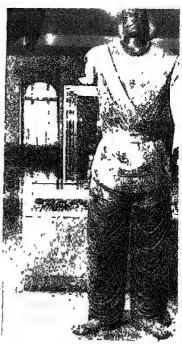

حام سهالیس ار دورهٔ اشکاسی

ا، وسام ، بدگ دور مساسانے ،

سمهٔ مفرعی مرد اشکاسی

تكليف شب اوّل:

با دقّت درس را بحوابيد و حواب اين سؤالها را بيويسد

۱ ــ در سه قسمت موره آثار چه دورههایی ار تاریح ایران بشان داده شده است؟

۲ - در باردید از موره از کدام طرف باید شروع کرد؟

۳ - در این موره دورهٔ تاریح ایران قبل از اسلام را به چه مرحله هایی تقسیم کردهاند؟

۴ _ ایر ایال رمال هحامسی با چه حطّی چیر می بوشتید؟

۵ ــ سر ستوبها و یلگکانهای دورهٔ هجامنشی را از کجا بهموره آوردهاند؟

ع_اسیای مربوط به دورهٔ اشکابی را از کحا بدست آوردهابد

۷ - حاک محتیاری در دامهٔ چه کوهی است و در کدام قسمت ایران قرار دارد؟

۸ _ اشیای مربوط به دورهٔ ساسایی را از کحا بدست آوردهاید؟

تكليف شب دوّم:

گرارشی اریکی ار گردشهای علمی حود تهیّه کمید

امسال توانستیم سیسیم، و درست متل این بود که تاریخ سال گدشته را دوره کرده باشیم

کلمهها و ترکیسهای تاره:

اشيا =چيرها

طی کرد =ییمود

عصر =رمان

ما قىل تارىح = بەدورەاىمى گويىد كەھىورھىچ حطى احتراع سدە

ىود

مرحله = دوره

مفرع = يوعى فلرّ است

پرسش :

۱ ـ هدف دایش آ موران از رفتن به مورهٔ ایران باستان چه بود؟

۲ - مورة ايران ماستان در كدام شهر ايران است؟

۳ ـ به بقشهٔ درس بگاه کبید شاگردان از کدام میدان معروف ته ان گذشتند تا به موره رسیدید؟

۴_ساحتمال موره چيد طبقه است؟

۵ - چرا داست آموران ایس بار فقط از طبقهٔ اوّل دیدن کر دید؟

احلاقی و احتماعی به صورت حکایت آورده شده است سعدی حر «بوستان» و «گلستان» آتار دیگر بیر دارد

معصى ار شعرهاى سعدى صربُ المَتَل شده است متل ايس شعر

نا بر ده رنج گنج مُیت به نمی ثود می شود می فرد آن کرفت جان برا در که کارکزد

محموعهٔ آتار سعدی را «کُلیّاب سعدی » می گویسد

سعدی مردیک به مود سال عمر کرد و در شیرار در گذشت آرامگاه او در همان شهر است

کلمهها وترکیسهای تاده ۰

اىدرر =يىد

یات = در اینجا به معنی فصل کتاب یعنی قسمتی از کیاب می باشد

حاصل = ىتىحە

سیاحت = حهالگردی

صرب المتل = شعریا عبارتی که به صورت مَنَل در آمده است و مردم آن را در گفته ها و بوشته های حود کار

مىىرىد

میسر ىمى شود = بآسابى بدست ىمى آيد

سیح سعدی از شاعران و نویسندگان بررگ ایران است که در قرن هفتم هجری می ریسته است سعدی در سیراز متولّد شد ابتدا در همان شهر به تحصیل علم برداخت، سیس برای کسب دانش به بعداد رفت سعدی در حدود سی تا چهل سال به سیاحت برداخت می گویند که به شهرهای بسیار مانند مکّه و دمشق و بعداد مسافرت کرد و با اشخاص مختلف آشنا شد و چیرهای فراوان دید. سرانجام از سفر سیر شد و به شیراز بارگشت

سعدی در حدود یسحاه سالگی کتاب «گلستان» را نوست گلستان کتابی است به بتر آمیحته به نظم این کتاب دارای هشت باب است و هر باب شامل حکایتها و داستانهایی است که حاصل دیدهها و شبیدههای اوست سعدی گلستان خود را ماسد باعی می داند که گلهایش هر گریزمرده بمی شود وی در این باره می گوید

به چه کار آیدت زگل طَبقی از گاکستان من بِبَر ورقی گل بهین پنج روزوشش باشد وین گلستان بهیشه نوسش باشد

دیگر ار آتار سعدی «بوستان» است که سراسر آن به بطم است این کتاب دارای ده باب است و در هر باب ابدررها و بکته های

اتر، آئار، تأتير، مؤثر

ـ در ایس حمله ها برای فاعلها ، فعل مناسب بگذارید سیس از روی

حملهها يك بار بمويسيد

۱- شیخ سعدی در شیراز ...

۲- مردم به تماشای آرامگاه سعدی ...

٣- ما بهفته كذشته بكروسس علمي ...

۴- سعدی «بوستان» را بنظم

ه- آیا ش*ما شیازرا* ؟ ا

پرسش:

۲ _ قر ل چىد سال است؟

٣ ـ اكبون قرن چيدم هجرى است؟

۴ ـ به بطر شما سعدي يا چه وسيله هايي مسافرت مي كرد؟

۵ ـ سعدي چه کتابهايي بوشته است ؟

۶ ــ بوستان سعدی به بطم است یا به بتر ۴

٧ ـ به محموعة آتار سعدى چه مي كويىد؟

۸ ـ آرامگاه سعدی در کحاست ؟

تكليف شب اوّل ٠

ـ يىح سطر متر و يىح ىيت شعرى ويسيد

ـ شعرهای این درس را حفظ کنید

تكليف شب دوم:

- ما هر یک ار ایس کلمه های هم حامواده یک حمله مسارید تولد، متولد-علم، عالم، معلوم - ساحت، سیاح (جما گرد) -

سريىحەاى = قويلست هستى

سست مهر = کسی که محتت محکم و یا برحابیست

عهد = ییمان، وراموش عهد ایعنی کسی که ییمان حود را

فراموش مي كمه

محالت سود = قدرت بداشتي

مهد = گهواره

پرسش:

۱ _ ایس شعر ار چه کتابی است؟

۲ _ « دوستان » به بطم است یا بتر ۴

٣_ حوال چگونه دل مادر را سورانيد؟

۴_مادر به او چه گفت؟

۵ _ چه شعر دیگری دربارهٔ مادر می دانید؟

تكليف شب أول:

_ ار روی این درس یک بار با حط حوش بنویسید و درس را به صدای بلند بحوانید

تكليف شب دوّم:

هریک ار ایس کلمه ها را در حمله ای سکار سرید بیچاره ، عمد ، گرماین ، نیرو ، فراموسی ، در دمند .

_شعر راحفط كىيد

جوان ^{نا} فرمان وما در

دل در دمندش به ا ذر بها فت که ای ست میمر فراموش عهد که ای سست میمر فراموش عهد که مشبها زوستِ تو خوانم نبرو گس را ندن ارخو د مجالت نبوو که امروز سالاروسب رینجه ای

جوانی سرار رائی ما در بیافت پوبیچاره شدمیشش آورد مَهد * نه کریان و درمانده بو دنی وخُرد نه درمهد نمیروی حالت نبود تو آنی که از یک گس رشجه ای

(از « بوستان «سعدی)

کلمه ها و ترکیبهای نازه .

آدر = آتش

تافت = سوراند «دل دردمندش به آدر نتافت»، یعنی دلش را با سحال تند و آتشین خود سورانید

خُرد = کوچک

رأی = فکر ، عقیده ، در ایسجا «سرار رأی مادر سافت» یعنی از دستور و فر مان مادر سریبیجی کرد

رىحەاى = در رىح و رحمت هستى

سالار = بررگ

۲ _ گلستان سعدی تقریباً چید سال ییش نوشته شده است؟
 ۳ _ این حکایت دربارهٔ چیست؟

تكليف شب اوّل ٠

۔ ار روی ایں درس یک بار با دقّت و با حطّ حوش سویسید و شعرهای آن را حفظ کنید

_ حلاصهٔ شرح حال سعدی را سویسید

آكليف سب دوم:

- این حمله های درهم را مرتّب نکنید و ار روی آنها یک بارسویسید ریر فاعل هر حمله یک حطّ قرمر و ریر فعل هر حمله دو حطّ قرمر نکشید

۱۔ داشت کوتاہی در زورخانہ . .

۲- دوخت ما در درشت به فرزند را خودخیشهای . .

۳- کتاب درسالگی سعدی پنجاه 'نوشت را گلسان .

ع۔ بود روز ہی تابیرہ سرزمین *دراز سوزان خورشید* . .

۵ - بهان شیرز شحصیا سعدی کرد در متولد شد و شهر در ۰۰

ع ۔ بدراہ افقاد تأمل آمہو خرگوش بیس کمی از بہ دنبال . .

۷ . گلسان ، در ما محماب داشانهای می خوانیم جالب ۷

۸ - از دور رابههای مردم تماثای برسعدی می نید آرامگاه

کایت

روزی به غرورجوانی باگت بر ما در زدم و کارزه و به بخی نشست و گریان به می گفت و گران به می گفت و به بایش پیشت که درشتی می کهی و به بیش کریان به فرزندخویش چو دیدش بگیکت افکن و به بیش می گفت زانی به فرزندخویش که بیچاره بو دی در آغوسشس من گرازعم که نیچاره بو دی در آغوسشس من کرازعم که بیچاره بو دی در آغوسشس من کرد دی در این روز بر من جفا که توسشیر مَردتی ومن بیرزن

(از کایتهای "کلتان "معدی)

کلمهها و ترکیبهای تاده :

یلنگ افک = کسی که یلنگ را برزمین می اندارد ، دلاور ، شجاع حفا = ستم حردیت = کوچکیت ، کودکیت دل آررده = ربحیده رال = ییررن گر از عهد حردیت یاد آمدی = اگر دورهٔ کودکی به یادت می آمد

پرسش

۱ _ ایس داستان ار چه کتابی است؟

بود بارها در لحطه ای که گمال می کرد موقق شده است، با شکست رو برو می شد، ریرا بار سیمی بدیسته شده بودیا حساب کار در حایی علط بود

یس ار سالها، روری بل با همکار خود «وانس» در دو اتباق خداگانه یشت دستگاههای گیریده و فرستیده مشعول تجربه بودید باگهان بل صدایی را که دستگاه فرستیده ایجاد کرده بود با دستگاه گیریدهٔ خود شید از این کشف بسیار شاد شد و به تکمیل دستگاه خود یرداخت روری که اوّلین تلفن ساخته شد، بل دستگاه گیریده را در ریررمین برد واتس گداشت و خود در بالاحانه در پشت دستگاه فرستیده قرار گرفت و آنگاه در پشت تلفن جبین گفت دستگاه فرستیده قرار گرفت و آنگاه در پشت تلفن جبین گفت

لحطه ای معد واتس ما شادی مسیار وارد اتاق شد و فریاد رد دستگاه کار می کندا صدای شما را شبیدم! عاقبت موفّق شدید!

به ایس ترتیب بار محترعی با کوشش و فداکاری خود وسیله ای دیگر برای آسایش مردم تهیّه کرد از آن زمان در حدود بود سال می گدرد اکبون سراسر حهان با سیمهای تلفن به هم مربوط شده است و بآسانی می توان از این سوی حهان با آن سوی حهان گفتگو _ کرد

ریدگی مردم رور سرور آسانتر و دلیدیرتر می شود مردم حهان هر رور سوعی از تسمرهٔ کوشش دانشمندان و محترعان بررگ سرحوردار می گردید معمولاً داستان هر احتراعی به این ترتیب آعار می شود که بکته ای ساده کنجگاوی دانشمندی را برمی انگیرد وی با شهامت و یستکار دنبال آن را می گیرد، از شکست دلسرد بمی شود، بلکه از آن پند می گیرد سر انجام، پس از سالها رنج و رحمت، به آرروی خود دست می یاند و اتری حاویدان از خود ناقی می گدارد

داستان ریدگی «اَلِکْساندر گراهام بِل » محترع تلفن بیر چین آعار شد بِل آمورگار کُودکان کر و لال بود و از کر بودن شاگردان حود رنج می برد عاقبت به این فکر افتاد که یک گوشی بسارد تا به یاری آن کرها صداها را بشبوند. در این راه رحمت بسیار کشید و آرمانشها کرد

سل روری هنگام آرمایش باگهان متوحه شد که به کمک برق میتوان آریافت صدا را از حایی به جای دیگر فرستاد بل دریافت که به راری بررگ یی برده است آنگاه به فکر ساختن دستگاهی افتاد که مردم بتوانید با آن از راه دور با یکدیگر گفتگو کنید

رای رسیدن به این مقصود تحصیلات خود را در رشتهٔ برق ادامه داد ار آن یس اتاق کوچک او همیشه پُر ار سیم و وسایل برقی

تكليف شب اوّل:

- حواب این سؤالها را سویسید

۱ _ محترع چراع برق که بود؟

۲ ـ محترع هواپيما كه بود؟

٣_محترع تلف كه بود؟

۴_الكل راكه كتيف كرد ۴

۵ - کتاب «گلستان » را که بوشت؟

- نام یسح دحتر و یسح یسر و یسح شهر و یسح حیوان و یسح گیاه و یسح چیر را سویسید

تكليف سب دوّم:

_ایں حدول را حل کید

ار راست به چت

۱ - - - - - حرح علقی - سر بسب ۲ - ار آلات

۳ - س و ارویه ۴ - بیدریگ ۵ - بحصل

دایس ۶ - بعصی از موه ها این طورید - یک

۱ ریالا به بایس

۱ - کامی اس ا

۲ - کامی اس ا

۴ - یه حرف می رید و به می سود

۳ - روس معمول

۴ - یو بیارد

۶ - کمی که از او صرف می سم - «بدل «

در مهر ریحه

۷ - دو حرف کمسر از «بردیگ » - در حد

ایگرر

کلمهها و ترکیبهای تاره ۰

پرسش:

- ۱ رحمت و کوشش دانشمندان چگونه در رندگی مردم تأتیر می کند؟
 - ٢ به بطر شما چه چير باعث پيشرفت کار محترعان مي شود؟
 - ٣_محترع تلفن كيست؟
 - ۴ ـ بل چگو به به فكر ساحتى تلفي افتاد؟
 - ۵ ـ بل ارچه قو ماى براى ساحتى تلفى استفاده كرد؟
 - ۶ ـ اولین حملهای که در تلفن گفته شدچه بود؟
 - ۷ تقریباً جبد سال ار احتراع تلف می گدرد؟

کلمهها وترکیسهای تاده ۰

داما = عالم و دانشمند ، در اینجایعنی فهمیده و با تحریه

همى حواست حفت = در ايسحا يعنى حواست مميرد

پرسش ،

ز رنج وکنج

—رمایئه حاووا نی اس*ت کار* به فرزندگان جون مى خواسىنچىك كم كمنحى رپيشينيان اندراوست كروميدن ويافتن باشاست ہمہ جامی آن زیرو بالا کنید مجيريد ازآن كنج هرحا سُراغ به كاويدن دشت برُوند رنج بم انجا ، هم انجا و هرجا که بود زمرشخم برخاست مفتا وتخم جِنان حون مدِرگفت شُرُختان

برو کارمی کن مگو چیست کار مجكرتاكه وبتعان وانا جعركفت كهميرات خوورا بدارمد ووست من ن را نداستىم اندرگىجاست وشد مهرمه كششك بركنيد نانید ناکنده جایی ز باغ یدر مُرو و پوران به امیند گنج به گا و آبن وسل کندند زود من را در ان ال از ان خوب شخم فضارا در ان نُشْدُ كَنِج بِيدا ولى رسْجِتْ ك

(ککالتعرای سار)

شيروخورشيد سرخ

در حدود یک قرن بیش در ایتالیا حنگ سختی در گرفت و نویسندهای از اهالی سویس در بارهٔ وضع باگوار رحمیان این حنگ کتاب کوچکی بوشت در این کتاب بویسنده بیشهاد کرده بود که از میان مردم گروههای داوطلبی تشکیل شود تا به یاری رحمیان و بیماران میدانهای حنگ بشتانند بیشنهاد این بویسنده سب شد که حمیتی برای بحات رحمیان و آسیب دیدگان حنگ در سویس تشکیل شود

چیری بگدشت که کار این گروه مورد توجه دولتهای محتلف قرار گرفت و عاقبت جمعیّت بین المللی صلیب سرح بوجود آمد علامت این جمعیّت یارچهٔ سفیدی است که در میان آن صلیب سرحی دیده می شود از آن یس قرار شد که هنگام حنگ در هر محلّی که یرچم این جمعیّت افراشته شود آنجا از هجوم دشمیان در امان بماند، و کسانی که این نشان را همراه داشته باشند بتوانند آرادانه در میان رحمها آمد و رفت کنند

کم کم کار صلیب سرح از پرستاری بیماران و رسیدگی به احوال اسیران حملی گلشت و به دوران صلح کشید هر چه فعالیّت این حمعیّت بیستر و بتیحهٔ آن بهتر می شد، دامه اس بیر وسیعتر می گشت در کشورهای محتلف بیر شعبه های بسیار از این حمعیّت

تكليف شب اوّل:

- ار روی این سعر یک بار بدقت و با حطّ حوش بمویسید و ار آن تصویری بکتید

آكليف شب دوّم:

 ۱ – ار روی آن قسمت از درس که مربوط به بصیحت دهقان به یسرانش است ، یک بار بنویسید

۲ ـ شعر را حفط كىيد

کلمه ها و ترکیمهای تاره:

پرسش:

۱ – بویسدهٔ سویسی در کتاب کوچک حودجه بیشهادی کرده بود؟
 ۲ – اوّلیس گروه امدادی در کدام کتور بوحود آمد؟
 ۳ – تقریماً در چمدسال بیش حمعیّت صلیب سرح بوحود آمد؟
 ۲ – بشان این حمعیّت چیست؟

به بامهای محتلف بوحود آمد

در ایران بیر در سال ۱۳۰۱ حمعیّت شیروحورشید سرح تشکیل گردید وظیفهٔ این حمعیّت تنها رسیدگی به رحمیها یا اسیران حکی بیست بلکه در ایّام صلح بیر وظیفه هایی بعهده دارد. تهیهٔ وسایل بیشگیری از امراص ساری مانید آبله، و رسیدگی به آسیب دیدگان حوادت باگهایی مانید رلزله و سیل، و تسربیت پرستارهای با تحربه و دلسور از وطایف این حمعیّت است سازمان حوانان شیر و حورشید سرح بیر حوانان داوطلب را برای اینگونه حدمتهای احتماعی تربیت می کند.

جالکه می بید یک واقعهٔ محلّی در ایتالیا باعث بیدایش معیت بررگ حیریّهای در حهال گردید که همهٔ شعههای آن هدف واحدی دارید همینکه در گوشهای از حهال حادیّهای بیش آید و حال مردم بخطر بیفتد گروههای امدادی این حمعیّتها ، از هر مدهب و ملّت، به یاری آنها می ستانید در حقیقت هدف مقدّس جمعیّت شیر و حورشید سرح این شعر سعدی است که می گوید

بنی آ دم ماعضای کیدگیرند که در آفرینش ریک گوم زند پنی آ دم ماعضای کیدگیرند در آفرینش ریک گوم زند چو عُضوی به در در آور در روزگار در گار عُصنو با را نیا نَد قسرار توکن محنت و گیران سغمی نشاید که نامت نهند آ دی

۳ - هدف مقدّس ایس حسعیّتها در کدام شعر سعدی حلاصه می شود؟ - ار دوی هر یک ار ایس کلمه های هم حاسواده یسح سار سویسید و اضح ، توضیح ، وضوح (رکوشنی) - مدد (کاک) ، اما دی - فعل فاعل ، فعالیّت - فطیفه ، موظف (کس که وظیفه دارد) .

تكليف شب دوّم:

- ما هر یک اد این اسمها یک حمله مسادید کماب ، نان ، کوتر ، معدی ، باغ ، خورشید ، حن ، زهرا ، ریم ، علم ، اسب ، نوشن . ۵ ـ این حمعیّت در انتدای کار چه وطیفه ای داشت و اکبون چه کارهایی انجام می دهد؟

ع_حمعيّت شير و حورشيد سرح كي در ايران بوحود آمد؟

٧ _ وطيعة سارمان حوابال شير و حورشيد سرح چيست؟

۸ ـ هدف واحد همهٔ حمعیّتهای وانسته نه صلیب سرح حهانی چیست؟

يه اين تكته توحّه كبيد:

در حملهٔ «یرویس درس می حوالد » کلمهٔ «یرویس» کسی را سال می دهد که درس می حوالد در حملهٔ «گوسفید می چرد» کلمهٔ «گوسفید» بوع حیوال را شال می دهد در حملهٔ «کاسه شکست» کلمهٔ «کاسه» چیری را بشال می دهد

کلمه های «یرویس » ، «گوسعید » و «کاسه » اسم هستید

اسم کلمهای است که با آن کسی یا حیوابی یا چیری را بام می بریم

تكليف شب اوّل:

- حواب این سؤالها را ار روی درس سویسید

۱ _ يرچم صليب سرح در حمك چه اهميّتي دارد؟

۲ ـ در دوران صلح حمعیّت شیر و حورشید سرح چه وطیعههایی معهده دارد؟

پرسش:

۱ _ ایس شعر ار کیست؟

۲ ـ دربارهٔ این شاعر چه می دانید؟

۳ - گرگ چه بیامی به سگ گله داد؟

۴ _ جرا سکی قبول کردن درحواست گرگ را برای حود بنگ می دانست؟

۵ – ار کدام شعر معلوم است که سگ تا پای حال برای دفاع ار گله می کوشد؟

تكليف شب اوّل .

- ار روی درس یک بار با حطّ حوش بنویسید و ریر اسمها حطّ قرمر نکتید

ـ شعر را حفظ كبيد

تكليف شب دوّم:

_ این شعر را به زبان ساده بنویسید

گرگن وسکت

کو رُنهزنی تو ومن مام پاسبان دارم زخو د گیوند چنین شک از نهان دارم من این قلاد و سیمین از آن زمان دارم من این قلاد و سیمین از آن زمان دارم که سالهاست به کوی و فامکان دارم د مان من نتوان دوخت ما د مان ارم کنون رگوش گذشتی ، چنین گان دارم فروش نمیست در انجا کدم رژ کان ارم

(يَروين اعتصام)

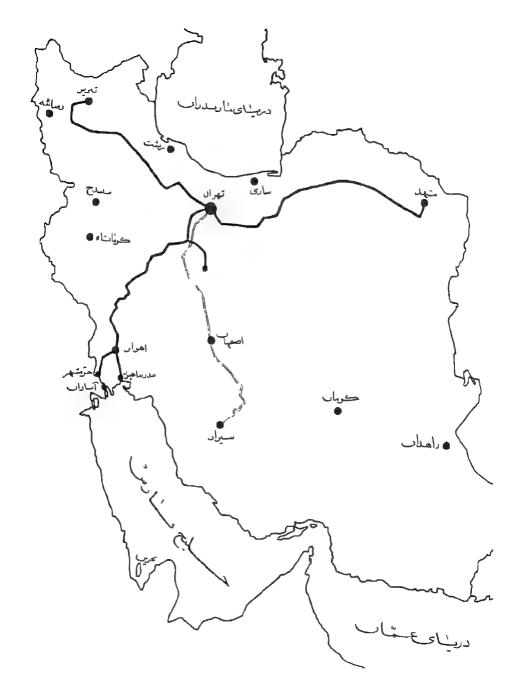
کلمهها وترکیسهای تاده :

مه کوی و ها مکان دارم = و ها دار هستم

ییام = ییعام

تدریر = در ایسحایعی هوشیاری

ترویر = دو رویی

سفری به شیرار

۱ _ حبرخوش

هوای تریر سیار سرد بود همهٔ افراد حابوادهٔ محمّدی کنار بحاری نشسته بودید مادر چیر می بافت و یدر به خواندن بامه ای مشعول بود آقای محمّدی پس از خواندن بامه گفت خوب بخهها ، خبر خوشی به شما بدهم عموحان ما را دعوت کرده است که در تعطیلات عبد به شیرار برویم

سجّه ها ار شادی به حست و حیز در آمدید. مادر هم حوشحال شد و گفت «هوای شیرار در این فصل مطبوع است و بجّه ها هم تحت حمشید را حواهید دید اگر برویم بسیار حوب است »

آقای محمّدی گفت گرچه شیرار از تبریر نسیار دور است ولی می توانیم از اینجا تا تهران را نا راه آهن برویم از تهران تا شیرار را هم نا اتونوس خواهیم رفت

جدرور به عید مایده حرکت کردید بیه ها اوّلین بار بودکه از تبریر حارح می شدید از اینکه در یک سفر هم تهران و هم شیرار را می توانستند بینند حوشحال بودید

رور اوّل فرور دیں به شیراز رسیدید دو حابواده از دیدار یکدیگر بسیار شاد شدید

عموی بیته ها گفت برای ایسکه در این ده رور به شما حوش

تكليف شب اوّل:

- ار روی هریک ار ایس کلمه های هم حامواده پست مار مسویسید تعطیل: تعطیلات بمعقل منظم، نظم، نمظوم (مطبی کمبر شعرکفته شده ست) - تهرت ،مشور، شا بهیر (اتنحاص تهور) ،

ـ حواب این سؤالها را از روی درس سویسید

۱ _ حابم محمدی چرا حوشحال شد؟

۲ ـ آقای محمّدی دربارهٔ سفر ار تبریر به شیرار چه گفت؟

۳ ـ عموی بیدها چه برنامه ای پیشنهاد کرد؟

تكليف سب دوم .

۱ ـ درس را بدقت بحوانید و از روی اسمهایی که نام شخص معیّن یا حای معیّنی است یک نار نبویسید و هر یک از آنها را در حملهای بکار نبرید

۲ ـ درس بعد را بدقّت بحوالید جمانکه بتوانید به پرستهای آن حواب بدهید

سگدرد، بهتر است که بریامه ای داشته باشید، تا هم حاهای دیدبی را بهتر بیبید و هم حسته بشوید متلاً فردا می توانیم از صبح به تحت حمشید برویم و باهار را هم همانجا بخوریم روز بعد هم به حافظیّه و آرامگاه سعدی می رویم یک روز هم به تماشای بازار و کیل و ریارت شاه جراع خواهیم رفت شبها هم همیشه مهمال خواهید بود، ریرا مردم شیراز به مهمال بواری و مهربایی مشهورید. علی گفت در کتاب تاریخ در بازهٔ تحت حمشید چیرهای بسیار خوانده ایم، چه خوب است که حالا آن را از بردیک می بیبیما

كلمة تاره:

مطوع = دليسد

پرسش:

۱ _ آقای محمّدی با حاموادهاش در چه شهری ریدگی می کرد؟

۲ ـ برای آقای محمدی ار کحا بامه رسیده بود؟

٣ ـ موصوع بامه چه بود؟

٤ ــ چرا بچه ها حوشحال شديد؟

۵_قرار شد که چه حاهایی را در سیرار سیسد؟

۶_ با چه وسایلی می شود ار تبریر به شیرار رفت؟

٢_ تحت جمشدل

صبح رور بعد هر دو خابواده به طرف تخت حمشید حرکت کردید راه چیدان بردیک ببود ولی چون سرگرم گفتگو بودید حسته نشدید باگهان پروین فریاد کشید بایا حان! آن ستونهای بلید حست ۴

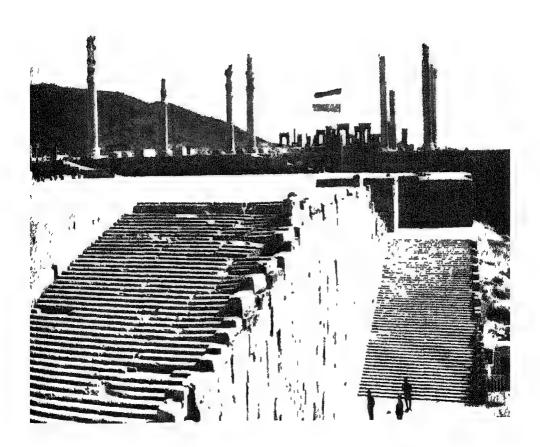
ا آقای محمّدی گفت حوب، دیگر رسیدیم. اینها همان حرابه های معروف تحتحمشند است

یرویں به این همه راه آمده ایم که حرابه تماشا کنیم حرابه که تماشا بدارد!

علی جه می گویی عرابه های تحت محمشید ارآن حرابه هایی که تو حیال می کنی بیست صر کن حودت حواهی ههمید

هحامنسی شکوه و عطمت حاصی داشته است این نقشها که نر دیواریله ها می نیسی بیشتر این مراسم را نشان می دهد

مدّتی همه ساکت ماددد یروین دور و در خود را تماشامی کرد دیگر تالار آیادادا در چشم او حرابه سود، بلکه با شکوه و حلال ییشین حود در برابر او مجسّم شده بود صدای شیبور سرباران به گوشش می رسید و شاهنشاه ایران را می دید که بر تحت رزین بسسته است

کلمه ها و ترکیبهای تاره:

عطمت = بررگی فرمانروایان = امیران، فرماندهان مراسم = آییمها، رسمها

پرسش:

۱ _ چرا با وحود دوري راه مسافران حسته بشديد؟

۲ ـ ستو بهای بلیدی که پروین دید چه بود؟

۳ ـ چه فرقی میان حرابه های معمولی و حرابه های تحت حمشید است؟

۴ ــ تالار آیادانا در رمان پادشاهان هحامشی چه اهمیّتی داشت ۴ ـ الار

همه بیاده شدند و از بله های نزرگ سنگی بالا رفتند ستونهای عطیم سر به آسمان کشیده بود بر روی دیواری سنگی بهسداریوش، شاهنشاه بررگ ایران، دیده می شد که بر تحتی بشسته بود سرستونهای بر شکوه در گوشه و کنار به چشم می خورد

همه ساکت بودید کسی چیری بمی گفت علی حال عجینی داشت، حوب می داست که عمگین بیست، از چیری بمی ترسد، دردی هم بدارد فقط حس می کرد که حال عجیب و حوشی به او دست داده است سرایجام عموی علی سکوت را شکست و پرسید حوب علی حال، تو که در کلاس چهارم هستی بگو بیینم که در بارهٔ تحت حمشید چه می دانی ؟

علی صدایت را صاف کرد و گفت تقریباً دو هرار سال پیش تحت حمسید به دستور داریوش بزرگ ساحته شد و کاح تابستایی شاهان ایران بود معروفترین تالار آن «آیادانا» بود که حسمها و یدیراییهای بررگ در آن برگرار می شد

حام محمّدی گفت علی حال همین حایی که الآن ایستاده ایم تالار آیاداناست که از آن فقط همین ستونها باقی مانده است این همان یله های سنگی است که فرمانروایال و فرستادگال کشورهای دور و بردیک از آن بالا می فتند و به حصور شاهنشاه ایرال می رسیدند می گویند که مراسم برگراری بورور در دربار شاهال

صبر، صبور (کسی کدمبرسیار دارد) به ساکت ، مکوت (اکفته کداشته تده) ، کوت به عظیم ، عظمت ، منظم (باعظمت) ،

آکلیف سب دوم:

۱ ــ در دفتر حود دو ستون ترتیب مدهیدیکی برای اسم عام و دیگری برای اسم حاص سیس هر یک از این اسمها را در ستون محصوص آن ریز هم سویسید

متال

اسمحاص	اسمعام
پرویس	سگ،
تىرپر	در حت

درس ، نسر، ما در ، نهراب اشر، مرغ ، علف ، ابوعلی سینا ، کاغد ، مشهد ، سعدی ، گیاه ، فردوسی ، رازی ، هوا ، کرا ام اس ، دبتان ، کلید ، مورجه ، کمس ، حبفر ، البزر ،

لېمىس، رىتىم. ۲- دىس بىدرا مەقت ئىخوامىد، ۵ ـ ىر روى ديوار يله هايى كه به تالار آيادانا مى رسد چه نقشهايى ديده مى شود؟

ىه ايى ىكتە توخەكىيك·

اگر نگوییم «یروین آمد » کلمهٔ «یروین» شخص معیّنی را نشان می دهد و اگر نگوییم «تبریر در شمال ایران واقع است » ، کلمه های «تبریر» و «ایران» هر یک حای معیّنی را نشان می دهد یس «یروین» و «تبریر» و «ایران» اسم حاص هستند

اسم حاص اسمی است که ما آن فرد معتنی را مام می سریم

امّا اگر نگوییم «سگ حیوان با وقایی است ، یا «من به دنستان» و میروم » یا «درحت سایه دارد » ، کلمه های «سگ » و «دنستان » و «دنستان یا درحت محصوصی را نشان بمی دهند پس «سگ » و «دنستان » و «درحت » اسم عام می باشند

اسم عام اسمى است كه ماآل افراد همموع را مام مى سريم

تكليف شب اقل .

_ آىجەدرىارۇ تىپتىحمسىد مىداىيد سويسىد

- ار روی هر یک ار این کلمه های هم حانواده سه بار بنویسید

يروند

عموی علی گفت حیابانهای شیرار، محصوصاً حیابان «زند»، نسیار تماشایی است و همچمانکه از حاهای تاریخی این شهر دیدن می کنید، ناید خود شهر شیراز را هم نبینید حتماً نام نیمارستان و دانشگاه شهر ما را هم شیده اید

مادر على گفت ارشما سيار متشكّريم كه ما را به اين شهر ريا

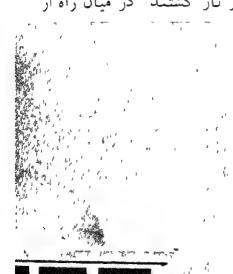
۳_ پایا*ن سفر*

آن رور یس از ناهار همه نه دیدن «نقش رستم»، که در نردیکی تحت حمشید است، رفتند و از آرامگاه داریوش نزرگ و حشایارشا و داریوش سوم دیدن کردند این سه آرامگاه در دل کوه حای دارد و نقشهای کهن اطراف آنها هنور نخوسی دیده می شود هنگام عروب مسافران نه شیراز نار گشتند در میان راه از

تحت حمشید و ریبایی شیرار و هسر خمردم آن گفتگو می کردند حاسم محمّدی گفت راستی، ما باید به فکر سوعات هم باشیم

عموی بیده ها گفت می دانید که اراید که ایر خاتمکاری شیرار معروف است از دوری که به دیدن شهر و بارار می روید، می توانید حعبه و قات عکس حاتمکاری بحرید که هم سوعات حوبی است و هم یادگاری است از شهر شیرار.

همان شب بریامهٔ رورهای بعد را ترتیب دادید و قرار شد که روری هم به تماشای باعهای معروف شیرار ۱۰۶

داستان باربد

در رمان حسرویرویر در حراسان نوارندهٔ ریردستی بود به نام مارید روری دوستایش به او گفتید «در دربار شاهیشاه بواریدهای است به بام سركش كه شاهيشاه به او محيّت و لطف فراوان دارد. امّا همر او در مرامر همر تو هميج است و اگر شاهمشاه از همر نوارمدكي تو آگاه بشود بیگمان تو را به رامشگری دربار حود بر حواهد گرید » ماریک همینکه این حبر را شبید بار سفر بست و روی به تیسفون بهاد حبر ورود باریک به پایتحت و شهرت بواریدگیش به گوش سر کس رسید و سرکش به سالار بار سیرد تا از ورود بارید به دربار شاه حلوگیری کند. بارند که این راه را نسته دید تدبیری دیگر الدیشید شبیده بود که شاهنشاه هنگام بوروز به باعی میرود و دو هفته در آنجا حش بریا می کند یس نرد باعبان رفت و با او دوست شد و ار او حواست تا احاره بدهد که همگام حسن در باع پمهان شود. باعبان در حواستش را پديرفت

در آن رور بارید سرایا لیاس سبر یوشید و با نربط و رود به باع رفت و بر بالای در حتی حای گرفت و در میان شاحه های آن بیهان شد.

شاهستاه با شکوه فراوان به باع آمد و بر تحت بست و حس آعار شد شیانگاه، چون شادی همه حا را فرا گرفت، باگهان آوار ۱۰۹ و تاریحی دعوت کردید، ولی باید قول بدهید که در تابستان شما هم به تبریر بیایید، ریرا تبریر هم مابید شیرار، شهری است قدیمی و حاهای دیدی بسیار دارد

پرسش :

۱ _ مسافر ال پس از باهار به کجا رفتند؟

۲ _ آرامگاه کدامیک ار یادشاهان در «نقش رستم» است ۱

۳ ـ در راه شيرار گهتگو ار چه مود؟

۴ ـ گدشته ار آتار تاریحی چه چیرهای تماسایی دیگری در شیرار هست ۴

۵_مادر على چه گفت ۴

تكليف شب أوّل .

سویسید که اگر مسافری به حالهٔ شما بیاید او را به تماشای کدامیک از قسمتهای شهربال می برید و چرا؟

آكليف شب دوّم:

ـ ده حمله بنویسید که در آن اسمهای عام بکار برده باشید

ده حمله سویسید که در آن اسمهای حاص بکار برده باشید

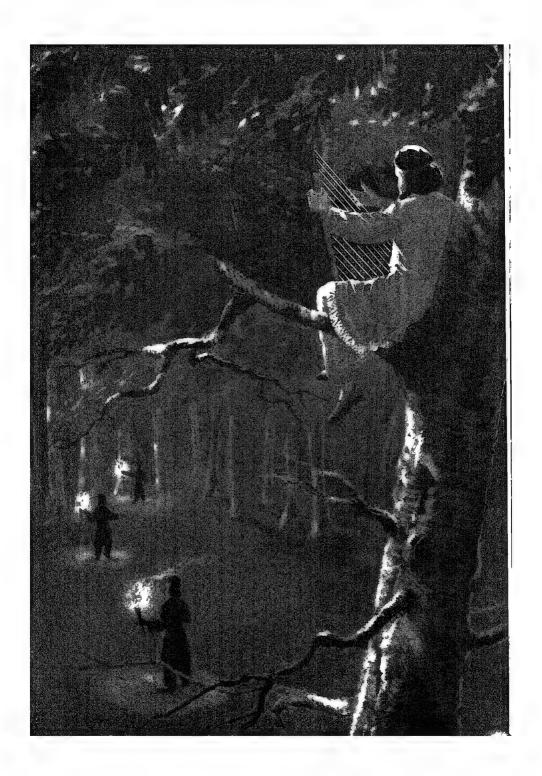
سرودی دلکش ار گوشهای برخاست و همه را در حیرت افکید پس

بدان نا مداران بعنسه مودشاه که جویید سرنامسه این جشگاه نا مجسستند بسیار مبرسوی باغ بیروند زیر دختان چراغ مردند زیر دختان چراغ ندیدند چیزی مجز از بیدوسرو خرامان به زیر کل اندر تکذرون

همینکه همه آرام شدند و نرحای قرار گرفتند، بارند آهنگ رینای دیگری نواحت که در شاه نسیار اتر کرد این نار شاه ار حا نرحاست و گفت.

بجویید در باغ ^تا این کُجاست همه گلش باغ از چت واست د نان وَ بَرَسشس پُرِ زَکو مبر کنم برین رود ساز انشس مهتر کنم

هسگامی که بارید سخن شاهیشاه را شبید و از لطف او در بارهٔ خویش آگاه شد از درحت فرود آمد و به حدمت شاه رسید شاه برسید کیستی و از کحا آمدهای؟ بازید سراسر داستان حود را بقل کرد

پرسش .

۱ ـ بارید در رمال کدام پادشاه می ریسته است ؟

۲ - دوستان بارىد به او چه پېشىهاد كردىد؟

۳ ـ بارید برای چه به تیسهون رفت ؟

۴ ــ چه نام دیگری نرای تیسفون ، پایتحت ساسانیان ، می دانید؟

۵ - چرا سر کش مایل سود که بارید به حصور شاه برسد؟

۶ ـ بارید برای دیدن شاه چه تدبیری اندیشید؟

٧ - چرا سى توانستىد بارىد را يېدا كىمد٩

تكليف شب اول:

ـ حواب این سؤالها را ار روی درس سویسید

۱ _ دوستان بارىدىه او چە گەتىد؟

۲ ـ بارید در رور حتی چه کرد و در کحاییهان شد؟

٣ ـ ه ـ گامي كه صداي سرود باريد شييده شد شاه چه ورمال داد؟

۴ ـ مار دوّم شاه چه گفت؟

۵ ـ عاقبت كار بارىدچه شدع

به سان گاستان به گاه بها بشد باربد شاهِ رأشگران کی نا مداری شد از مهتران

به دیدار او ثبا د شدشحصب مایر

(شعرنا أرشاس به فردی)

کلمه ها و ترکیسهای تازه:

بربط 📁 بوعی سار بو ده است

ىەسال =مايىد

ىه رير گل اىدر= در رير درحت گل

تدرو = قرقاول (يرىدهاى ارحابوادةمرع وحروس كهيرهاى حوس رىگ و دم درار دارد)

حتىگاه= محلٌ حس

حیرت = سرگردایی ، در ایسحا «در حیرت افکند» یعنی متعجّب

حرامان =حالت كسى كه آهسته و با بار راه مي رود

رامشگری=بواریدگی

رود = بوعی سار بوده است

ر بر دست = ماهر

سالاربار= رئيس دربارشاهي

شانگاه = هنگام شب

افسانهٔ چینی (۱)

در رورگار قدیم، در کمار دریاچهای، پسری با مادر بیرش ریدگی می کرد و به کشت و ررع مشعول بود امّا با وجود کار و کوشت بسیار ریدگی آیهابسختی می گذشت

حوال همیشه در این فکر بود که چرا با وجود اینکه شب و رور کار می کند و ربح می برد چین فقیر و تهیدست است؟ عاقبت تصمیم گرفت که برد کاهن بررگ برود و مشکل جویش را با او در میال بگدارد، ریرا شبیده بود که او هر مشکلی را حل می کند بیدرنگ براه افتاد

هفت همته در راه بود تا به کلمهٔ پیرربی رسید پیررن ار او پرسید با این شتاب به کحا می روی ۴

_ میروم تا ار کاهل بررگ بیرسم که جرا مل، که شب و رود کار می کسم، جمین فهیرم

پیرز گفت م هم مشکلی دارم دحتر هفده سالهٔ من که سیار حوب و رساست هنور ریال بگتوده است از کاهن بررگ بیرس که ریال دحترم چه وقت بار حواهد شد

حوال حواهش بیرزن را یدیرفت و نه راهش ادامه داد رفت و رفت تا نه کلیهٔ دیگری رسید پیرمردی در را بار کرد و پسرسید.

تكليف سُب دوّم:

۱ - در مقابل هر یک از این اسمها کلمه ای سویسید که حالت حاصی از آن را نشان ندهد

متال ابار ترش

لباسس، ماغ، سرود، هوا، کوچه، درسس، اسان، بریده، عدا، کماب، دوست،

مینر، گربه ، راه ، خوام ر .

۲ _ شعرهای این درس را حفظ کید

حواں حواب داد به برد کاهیِ بررگ میروم تا ار او بحواهم که مشکلم را بگشاید

ازدها گفت به کاهن بررگ بگو که من سالها در این رود دور افتاده ریدگی کردهام و آرارم به هیچکس نرسیده است اکسون آررو دارم که به آسمان بروم

حوال یدیرفت که حواهش او را بیر به کاهل بگوید آنگاه از دها حوال را بریشت گرفت و به آل سوی آب برد

حوان، يا اين شتاب به كحامي روي ؟

حوال مفصد حود را با او هم در میال گداشت پیرمرد گفت یس خواهش می کیم که از کاهی بررگ بیرسی که چرا درحت بازیج یر شاح و برگ من میوه نمی دهد

حوال صبح رود سراه افتاد رفت و رفت تا سه رود پر آب حروشانی رسید روی تخته سنگی نشست تا حستگی راه را ارتی سدر کند و برای عبور ار آب چارهای بیندیشد باگهال باد سحتی برحاست و آب رود بالا آمد در میان طوفال از دهایی سر از آب بیرول کرد و پرسید ای حوال، به کحا می روی ؟

تكليف شب اوّل:

- هر یک ار این کلمه های هم حامواده را در حمله ای سکار سرید رارع ، (کشت و) زع ، مزرع ، تهی ، تهیدت ، کثود ، کشایش (آفتاح) ، عبور ، عابر (کسی کرعبورمی کند) مشکل ، آسکال .

- ار روى سد دوّم ايس درس يك سار ساحطٌ حوس سويسيد

تكليف شب دوم.

ـ در حای نقطه ها صفت مناسب نگدارید و از روی حمله ها یک نار نمونسید

کلمهها و ترکیبهای تاده :

پرسش :

له این لکته توحه کبید:

وقتی که می گوییم «ایار دوست دارم » مقصود این است که همه بوع ایار را دوست دارم امّا اگر بگوییم که «ایار شیرین دوست دارم » با کلمهٔ «شیرین» بشان داده ایم که چه بوع ایاری را دوست داریم کلمهٔ «شیرین» که حالت ایار را بیان می کند صفت است

صفت کلمه ای است که حالت اسم را بیان می کند

افسانهٔ جینی (۲)

حوال سراه افتاد رفت و رفت تا به سر کوهی بلند به مَعید کاهی بررگ رسید پیرمردی دید که در سایهٔ درحتی به تفکّر مشعول بود حوال سلام کرد پیر مرد با مهربایی حواب دادو پرسید ای پسر، از کجامی آیی و حاحت تو چیست ؟

حوال هر جهار مطلب را با او در میال گذاشت کاهی به همهٔ سحمان او گوش داد، سیس گفت از می یک حاحت می توال حواست به دو حاحت، سه حاحت می توال حواست به جهار حاحت، یمح حاجت می توال حواست به جهار حاحت داری، باید از یکی از آنها چشم نیوشی

حوال به فکر فرو رفت از حاحت خود بمی توانست بگدرد، امّا به پیررن و پیرمرد و ازدها نیر قول داده بود که حلّ مشکلشال را از کاهل بخواهد سرابحام بهتر آل دید که حلّ مشکل دیگرال را مُقَدّمٌ بدارد واز حاحت خویش بگدرد چون خواب آنسه مشکل را شبید با کاهل وداغ کرد و بارگشت

هنگامی که به کنار رودحانه رسید، ازدها پرسید نگو نبینم حواب درخواست می چه شد؟ خوان گفت کاهی نزرگ فرمان داده است که مرا نه آن سوی رود نرسانی ازدها پدیرفت و او را نریشت

گرفت و گفت چه ساعت مبارکی است! حوشیحتی تو در ایس است که با ایس حوال بیکو کار عروسی کبی

حواں ما رں ریمای حود و کیسه های یر ار طلا و مقره و مروارید گرامها مه حامهٔ حود مار گشت و ار آن رور رمدگیش جون عسل شیرین شد

کلمه ها و ترکیبهای تازه:

پرسش:

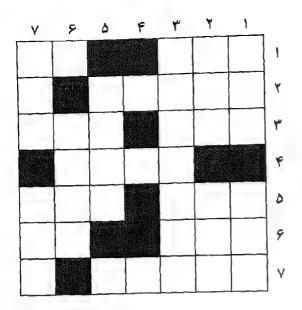
۱ - معمد کاهن سررگ در کحا واقع شده مود؟
۲ - کاهن مه حوال چه گفت؟
۳ - چرا يسر ار حاحت حود چشم يوشيد؟
۲ - حوال ار فداكاري حود چه متيحهاي گرفت؟

حود سالد و ار آب گدراند همینکه به کنار رودخانه رسیدند، از دها به سوی آسمان کشیده شد از دها از آن بالا مرواریدی را که برپیشانی داشت یایی افکندو گفت این هم مرد زحمتی که کشیدی خوان مروارید را برداشت و به طرف حابهٔ پیرمرد براه افتاد

همینکه پیر مرد او را دید پرسید نگو نبینم آیا به قول خود وفا کردی؟ خوانگفت آری، کاهن برگ گفت که درریر استخر حانه ات به کورهٔ پر از نقره مدفون است. اگر این کوره ها را از حاک نیرون آوری و از آب استخر در حت بارنج را آب بدهی، در حت باز خواهد داد

ییرمرد و یسرس ما کمک حوال کورههای طلا و مقره را ار ربر حاک میرون آورد در در آلگاه، استجر از آب صاف و پاکیره یر شد همیسکه در حت ماریح سیراب گشت، ماریحهای طلا بسار آورد ییر مرد بسیار شاد شد و از آل همه طلا و مقره سهمی هم به حوال داد حوال راه حالهٔ ییررل را در بیس گرفت چول به آبحا رسید، ییر رل یرسید حوال، آیا ییعام مرا رساندی ۶ حوال گفت. آری، کاهی بررگ گفته است که سرودی دحتر تو به سحی حواهد آمد همور حرف حوال تمام نسده بود که دحترک وارد اتاق شد و از مادرش یرسید این کیست ۶

ییررن از حوشحالی فریادی کشید و دحتر را در آعوش

ایں حدول راحل کید ار راست به حی

۱ - هم اسم یکی از ماههاست و هم به معنی محبّت است
سحص ۲ - بعضی از ساعتها آن را دارید ۳ - بحش اوّل

کامیابی - ستم ۴ - کسی که همیشه شر بیا می کند ۵
بعضی از فلرها بمی ربید - به معنی کمک است ۶
بشابه - در کلمهٔ «ایران» هست ۷ - اگر حروف آن را

مرتّب کبید، به معنی شجاعت است

ار بالا به پایس

۱ – مادّه ای است سیاه و حوشو – یدر رستم ۲ – اسم دحتر است – بوشیه ای که بطم بیست ۳ – بواریدگی ۵ – حمله ۶ – امرور بیست ۷ – حدا – در ایران باستان برای دروع و ویرایی و حشکی به چیین چیری عقیده داشتید

تكليف شب أول .

ایس صفتها را در حمله های ریر نکار سرید و از روی حمله ها یک نار سویسید

عند ، طولالی ، بررگ ، پیر ، فدا کار ، نازک ، حروشان ، نیکوکار ،زیبا ، صاف ،

طلایی .

۱ - تهین مونای . . عروسک نو دراشا نه کر د

٧- در البستان لباس می پوشند ،

۳- اژ د نا ازمیان آبهای . رودخانه سر برون آورد .

۴۔ معبد سرسرکوہی . ، قرار واشت .

۵۔ جوان ہا دختر . . عروسی کرد .

ء۔ کاہن ، زیرسایہ دبختی نشستہ بود

۷۔ فر دوسی می از تباعران ، ، ایران است ،

٨- جوامان تيروخورشيدسرج مايد جواماني . . باشند .

۹- تارکان درآسان . . . می درخشسدید .

۱۰ حوان ازراه . . خشه شد و برسکی شست

تكليف سُب دوّم:

- از روی هر سک از این کلمه های هم حامواده سه سار سویسد معید، عادت، معود (کسی که اورامی ریستند) - حاجمند، حاحت، احتیاج، محیاج - نیرفتن، پدیوشن،

چه گویم که این تبخیه د یو کعیت پانک دورنگ است این ورزگ است این و رست از این تبخیه در اشکارو نها ن بخت ند برمن مهان جهان از این تبخیه در اشکارو نها ن

یس ار آن ما حسم مسیار فرمان داد که کودک را ار آن سررمین دور کممد و مه حایی سرمد که هیچکس او را سیمد

کلمهها و ترکسهای تاره.

سود = شد

برسان = ماسد

یسری آورد=یسری رایید

شید = بور ، حورشید

گردیکشان = دلاوران

مهان = بررگان

یکو = بیکو ، حوب

پرسش:

۱ - داستان «رال و سیمرع » را چه کسی سطم در آورده است ۴ ۲ - سام چه آررویی داشت ۶ ۳ - چرا کسی حرثت سکرد حسر تولّد کو دکر را سه یدرش مدهد ۶ ۲ - عاقمت چه کسی این حسر را سه سام داد ۶

داستان زال و سيمرغ ٧ ـ بدنيا ٦مدن زال

سام، یهلوان ایران، همیشه آرروی فررند داشت و از حدا یسری می حواسب سرانجام، همسرش یسری آور دکه جهرهاش مانند حورشید در حشان ورینا، ولی مویش چون موی ییر مردان سفید نود

به چره کو بود برسان شید ولیکن سمه موی بودش سپید

تا آن رمان کسی کودکی با موی سفید بدیده بود اراین رو الدوهگین گشتند و تا یک هفته حرثت بکردند که این حبر را به گوش سام برسانند عاقبت دایهٔ کودک که ربی شیردل و شجاع بود، برد سام رفت و مزده داد که یردان یاک به او یسری داده است که تنش مانند بفره سفید و رویس چون گل ریباست و هیچ عینی در سرایایش نیست حر آنکه مویش سفید است سام به دیدن فررند شتافت و از دیدن موی سفید کودک عمناک و شرمگین گست

چو فرزند را دید موکیشس سپید بیو دٔ از حجب ان تحیسره ناامید

و يا حود گفت

چو آیندو ٹرسٹ ند گر دبختا ن چه کویم از این سجّهٔ بذنت ان ۱۲۶

۲- سيمرع

دور ار شهر کوه بلیدی بود، سر به آسمان کشیده به بام البرر کوه بر سر آن کوه، سیمرغ آشیان داشت کودک را بردامیهٔ کوه گداشتید و بار گشتید

کیی کوه نبر نامش البئ رزکوه به خورشید نزدیک دوراز کرده بران جاسی سیم رُغ را لا نه بود که آن خانه ارخلق سیکا نه بود نها د ند بر کوه و گشتند باز برین روزگاری دراز به برین روزگاری دراز به بدر مهر بُبرید و بفکند خوار به خاکرد بر کو دک مشیرخوار

کودک سیجاره تنها و دور ار پدر و مادر ار گـرسنگی گاه انگستان حود را میمکید و گاه فریاد می کرد

در ایس هسگام سیمرع ار لامه یروار کرد تا برای حوراک کودکانش شکاری بیاند چون به دامان کوه رسید کودکی شیرخواره دید که نر روی سنگی سخت افتاده است و فریاد می کشد و آفتان گرم و سوران نر او می تاند

حداوید، مهر آن کودک را در دل سیمرع افکید، جیانکه او را به چشم فرریدی بگریست. از فرار اسر فرود آمد و جسگ رد

۵ ـ چرا سام فرمال داد که کودکر را به حای دوری سرید؟

تكليف شب أوّل:

- ار روی ایس کلمه های هم معنی یک مار سویسید کو، نیکو، حوب شیرول، تعاع، دلیر، دلاور یشگر کمین، ماحیا - بردان، ایرد، خدا، بردردگار، الله حصیم، عصب

- ار روی این درس یک نار نا حط حوش نمویسید و نه املای کلمه ها دقّت کمید

ـ شعرهای درس را حفظ کنید

تكليف شب دوّم:

۱ - هریک اد ایس کلمه ها دا در حمله ای سکار سرید پهلوان ، آردو ، ورشان ، حرثت ، ستشافتم ، چره ، آتکار ، فرده ، حشم ، سرایحام

۲ - در دوتر حود سه ستون محصوص اسم و فعل و صفت ترتیب در دوتر حود سه ستون محصوص اسم و فعل و صفت ترتیب در میدو هریک از این کلمه ها را در ستون مناسب آن سویسید ، کوه ، ترسید ، ربا ، باربر ، تاریک ، سخت ، می کشد ، گشت ، سفید ، حورشید ، کشترار ، خمک ، دلوخه ، شتامت ، مربان ، پرسیدم ، کودک ، مران ، کوچک ، بردند ، نخدند ، چره سرند ، با بوسس ، مراند ، با بوسس .

و یقه را ار میان سنگها برداشت و به آشیابهٔ حود برد حوجههای سیمرع هم ار دیدن کودک شاد شدند و او را در میان گرفتند

ار آن یس کودک با بیههای سیمرع می حورد و می حوالید و دور ار مردم بررگ می شد

سرا برامد که بُدکودک انجا به راز

بدین گونه ^نبر روز گاری دراز

کلمه ها و تر کیسهای بازه:

آشیاں = آسیانه

ىُد = بود

ىدىن گونە بر = بە اين طريق

بر آمد بر این رور گاری درار = رور گار دراری ار این واقعه گذشت

مه رار = يمهاسي

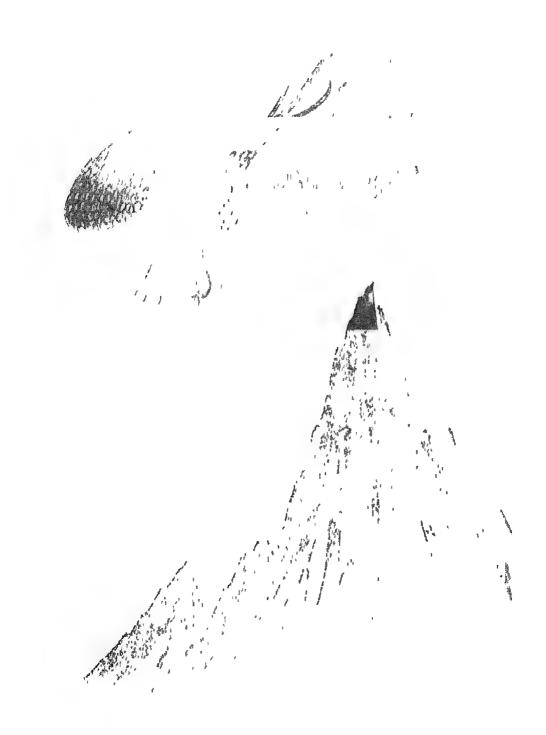
پرسش:

۱ _ کودکر را در کحا گداشتهد؟

۲ ـ به نظر فردوسی کاری که سام کرد حوب بود یا بد؟ از کحا دانستند؟

۳ _ کو د که روی سنگ چه می کر د ۴

۴_سیمرع کودک راچگوبه بگهداری کرد؟

۵ - ۵ در ماستان به سیاق می رویم
۶ - گرا م م بل ملفن دا اختراع کرد .
۷ - خوا برم دیروزب سفر رفت ،
۸ - من قبل زغدا خور دن کستهایم دامی شویم ،
۹ - سعدی آنار سبیار دارد ،
۵ - دید موسی کیس شبانی دا سراه ،
۱۱ - بارید به در بارخسرو پرویز رفت ،
۱۱ - بارید به در بارخسرو پرویز رفت ،

تكليف شب اوّل:

- حواب ایس سؤالها را ار روی درس بنویسید

۱ - آسیالهٔ سیمرع در کحا بود؟

۲ _ سیمرع در دامنهٔ کوه چه دید؟

٣ ـ سيمرع وقتى كه كودك را ديد چه كرد؟

_ ار روی شعرهای این درس یک بار بنویسید و آنها را حفظ کید

آكليف سب دوّم:

در دفتر حود دو ستول برای فاعل و فعل ترتیب بدهید و فعل و فاعل هر یک از این حمله ها را در ستول محصوص آن سویسید متال کودک ارکزمسکی فرا ومی کرو

فعل	فاعل
مریاد می کرد	کودک

۱- سيمزغ تيچيرا ازميان سنگها برداشت ،

٧- كودك باستيالى كيمغ غذا مى خورد .

۳۔ کودک دوراز مردم بزرک می شد ،

۴_ شاكردان سر موزه رفتند .

۳_بازگشت به نزد پدر

یس ار سالها روری کاروانی از کنار آن کوه گذشت کاروانیان حوانی دیدند نیرومند با قامتی بلند و مویی سیبد ایس حسر دهان بدهان گشت تا به گوش سام رسید همان شب سام به حواب دید که از کشور هند سواری به سوی او تاحت و مرده داد که یسرش تندرست و نیرومند است چون بیدار شد موبدان را برد حود حوابد و از حواب حویش و حبر کاروانیان با آبان سخن گفت همه او را از اینکه کود کی بیگناه را از حود دور کرده است سرریش کردند و به او یند دادند که از پروردگار پورش نظلند و به حستجوی کودک بشتاند سام و سران سیاه به سوی البرر کوه روان شدند پس از پیمودن راهی درار، به کوهی بسیار بلند رسیدند که آشیانهٔ سیمرع بر فرار

ہمان کہ بیایم جو ابر سیاہ بیان کہ بیایم جو ابر سیاہ

آنگاه سیمرع پسر را برداشت و نه یای کوه نرد و نه پدر سیرد سام جوانی دید روزمند که موهای سفید بلندش تا کمر آویخته نود. از دیدن او شاد شد و سیاس حدا را نجای آورد که گناهش را نخشیده و پسر را نه او نار داده است

سام بام فررید را «رال) گداشت و حامه ای گرایها بر او یوشایید و با همراهان و سواران براه افتادید دشت از فریاد شادی سیاه و حروشیدن طیل و بانگ بای بلرزه در آمد

(شعرها ارشاهامهٔ فردوسي)

کلمهها و ترکیسهای تاده ۰

سی آرارت آرم = ترا بدون ربح می آورم

یورش بطلید = عدر بحواهد

رال = کسی که موهایش چون بیران سفید است

سیاس = شکر

سران = بررگان

قامت = قد

کاروابیان = مردم کاروان

آن، همیجون کاحی، سر به فلک کشیده بود از دور حوابی بلید قامت دیدند که گرد آشیانه می گشت سام و همراهان راهی بیافتند که از کوه بالا بروند و حود را بدان حایگاه برسانند سام به درگاه حدا بالید و از این گناه بزرگ یوزش طلید و از حدا حواست که فرزند را به او بار گرداند

در این حال سیمرع از بالای کوه گروه مردم را دید و داست که به حستحوی پسر آمده اید. پس رو به حوال کرد و گفت تاکبول ترا مایید دایه ای مهربال پرورایده ام، حال که پدر به حستحوی نو آمده، بهتراست که برد او بار گردی این را هم بدال که می بام تو را «دستال» گدارده ام

دستان ار فکر دوری سیمرع نسیار اندوهگین شدو گفت مرا از حود دور می کنی ا مگر از من سیر شدهای ؟

سیمرع در یاسح دستان گفت اگر با یدر بروی و شکوه و حلال دستگاه او را بسیی، حواهی دابست که آشیانهٔ می دیگر جای تو بیست از روی بیمهری بیست که تو را از حود دور می کنم، بلکه خواستار سرفراری و بررگی تو هستم اکبون این یرهای مرا بگیر و یبوسته با حود داشته باش هر زمان که به یاری من بیارمند شدی، یکی از آنها را به آتش بیهکی، بیدربگ به کمک تو حواهم شتافت و اگر میل بار آمدن داشتی،

سويسيد

۱- کوه از روزی سیس از سالها کاروانی آن کدشت کنار
۲- زرال مولیش سیران بود موی سفید چون
۲- در سام دید به سوی او خواب از که مهند کشور سواری ماخت
۶- گفت از مومبران خولیش سام خواب باسخن
۵- روان شد ندس سیاه وسام کوه البرز سران به سوی
۶- فراز کاخی آشیا نه قرار داشت بلند سیم ع برکوه چون
۷- خود طلبید بزرگ بهشیمان شد سام و گماه ار پزرش
۸- کوه سیم غ از کرده بالای دا مردم دید

- در دفتر حود حدولی مطابق این سمونه ترتیب بدهید ، و فاعل و صفت و فعل هر یک از این حمله ها را در ستون محصوص آنها سویسید و معلوم کمید که فاعل اسم عام است یا حاص متال ترون معلوم کمید که فاعل اسم عام است یا حاص

معل	صفت	فاعل		
		اسمحاص	اسمعام	
قىولمىشوىد	ساعى		شاگردان	

پرسش:

۱ _ چگونه سام ار ريده بودن فرريد آگاه شد؟

۲ _ سام برای یافتل فررید همراه سپاهیال حود به کحارفت؟

٣ ـ سام و همراهان سرفرار كوه چه ديدسد؟

۴_ چرا سام مه درگاه حداومد بالید؟

٥ ـ سيمرع به پسرچه گفت و چه يامي به او داد؟

ع_چرا دستان ميخواست كه ار سيمرغ دور شود؟

٧ ـ سيمرع چگونه او را راصي كرد كه نه نر ديدر بار گردد؟

۸ - همگامی که سیمرغ دستان را به پدر سیرد ، سام چه دید؟

۹ ـ سام چه يامي په دستان داد و چرا ۴

تكليف شب اوّل:

ـ سه قسمت داستان «رال و سیمرع» را بدقت بحوابید، سس حلاصهٔ آن را بنویسید

تكليف شب دوّم:

_ این حمله های درهم را مرتب نکید و از روی آنها یک نار

144

۱- دربهار گلهای سنسن می شکفد . ۲- بهوای گرم مابستان انسان را ناراست میکند .

۳- سام سنگدل بسررا در دامن کوه را کرد .

۲- نورشدید خورشید حیث مراحی زند .

۵۔ نحواہر بزرگ من عروسی کرد .

ع - مهین دیروز به زمین خورد .

۷- مختهای زیبا در جگل آواز می حوا مذند .

۸- زال نیرومند ممراه پدر به شهر مازکشت .